

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 7.

Sobota (Saturday) 8. 2. (February) 1986

Bohumír Bunža:

Československo-polská spolupráce a její naděje do budoucna

Tři sousední národy sobě nejbližší ve střední Evropě jsou bezesporu Češi, Slovinci a Poláci a to jak zeměpisně, jazykově, lidovými zvyky a písněmi, tak svou historií. Jen jednou, krátce v dávné historii, měly svůj společný stát - Říši Velkomoravskou. Pak dlouhá staletí žily odděleně ve svých národních státech až na Slovincy, kteří po pádu Říše Velkomoravské se dostali a byli integrováni do uherského království, kde jim vládli Maďaři. Neměli nikdy samostatný ani společný stát s ostatními slovanskými sousedy až do r. 1918, kdy se spojili s Čechy ve společném státě, Československu. (V r. 1939, aby nás Hitler pro svou plánovanou válku rozdělil, vnutil jim dočasně Slovenský stát a nám protektorát v naději, že po vít-

ězné válce oba naše národy stejně zlikviduje vystěhováním na Sibiř. Pozn. redakce.) Byla ovšem údobí v historii Čechů a Poláků, kdy žili pod společným panovníkem. Styky mezi českými zeměmi a Polskem procházely údobími klidného spolužití, ale také častými nedorozuměními, zaviněnými ne tak lidem, ale vládnoucí mocenskou třídou. Vyžadovalo by to bližší studii historie těchto vztahů během celých staletí. My se však chceme zde soustředit jen na vývoj mezi oběma světovými válkami a po II. světové válce.

S obnovením a geograficky sjednoceným Polskem, Československo po I. světové válce mělo velmi omezené a ne příliš srdečné styky, zejména oficiální. Otázka Českého Těšína seděla jako kámen na

těchto stycích. Rozdílné režimy a zejména rozdílná zahraniční politika znemožňovaly užší spolupráci, zejména když v Polsku v květnu 1926 důstojníci, vedení maršálem Pilsuckim, provedli státní převrat a nastolili autoritativní, diktátorský režim. Vůdci politických stran buď utekli a našli azyl v Československu, anebo byli uvězněni. Neblahou odcizovací úlohu hrála také rozdílnost pohledu a vztahu k Němcům a Rusům. Češi - ne všichni - stále ještě viděli i v bolševickém Sovětském svazu velkého slovanského bratra a možnou ochranu proti Německu, pokládanému za úhlavního nepřítele. Pro Poláky, Sovětský svaz a Rusové vůbec, po zkušenostech před I. světovou válkou, kdy velká část polského území byla součástí carského Ruska, byli Rusové bezohlední imperialisti. Proto se snažili, zejména za vlády plukovníka Becka hledat ochranu proti Rusku kdekoli, i u Němců. Nakonec však, po

(Pokračování na str. 12)

Mojmír Povolný:

ČESKOSLOVENSKO A POLSKO: NAŠE BUDOUCNOST

Když 16. ledna 1986 zástupci Polské vlády /v exilu/ a Rady svobodného Československa přistupovali v Londýně k podpisu společného československo-polského politického prohlášení, jejich pohled byl zaměřen do dějin vztahů mezi Československem a Polskem a zároveň do budoucí spolupráce mezi československým a polským exilem v zápase o svobodu a nezávislost jejich národů a k plánům na uspořádání jejich vzájemných vztahů, až o nich lid Polska a Československa budou moci svobodně rozhodnout.

V dějinách vztahů mezi našimi národy to není poprvé, co si uvědomujeme zeměpisnou i kulturní důležitost československo-polské spolupráce v zájmu naší nezávislosti, bezpečnosti a blaha. Kdykoliv jsme v minulosti na tuto nezbytnost

zapomněli, vždy jsme na to špatně doplatili.

Dvacáté století zaznamenalo několik vzájemných pokusů o československo-polské sblížení, spolupráci a dokonce i nové státoprávní uspořádání vztahů mezi našimi dvěma státy. Za první světové války se v československé a polské zahraniční akci uvažovalo o nové Evropě. V druhé světové válce Benešova a Sikorskiho vláda v Londýně podepsaly dohodu o budoucí konfederaci Polska a Československa, kterou intervence Sovětského svazu zmařila v samém zárodku.

V exilu hned od začátku padesátých let Čechoslováci a Poláci spolupracují úzce ve Shromáždění porobených evropských národů /ACEN/ a v mnoha skupinách střevoevropských a východoevropských

národů po celém Západě - Liaison Group v Londýně, Groupe de Paris v Paříži, ve washingtonské, v chicagské, kanadské a v australské organizaci etnických skupin a zástupců jejich národních sdružení. V Západním Německu vznikla z iniciativy jednoho symposia „Opus bonum“ československo-polská pracovní skupina. V New Yorku byla na konci minulého roku ustavena pracovní skupina pro polsko-československé vztahy.

V Československu a v Polsku přes hranice, které mezi našimi národy staví jejich komunistické vlády, českoslovenští a polští kritikové a oponenti komunismu jsou v úzkém myšlenkovém, duchovním - a jak dosvědčuje několik schůzek mezi zástupci Charty 77 a hnutí KOR - i v osobním styku. Za Pražského jara polští studenti volali „Cala Polska czeka na swego Dubczeka“. Sympatie, se

(Pokračování na str. 13)

Známé panorama Prahy, Karlova mostu a Hradčan.

Obnovený hrad Bratislavy.

Katedrála sv. Václava v krakovském „Wawelu“.

Sloupek informací

**o letošní rozehrávané partii
na šachovnici světového dění,
o poslušné účasti komunistického
Československa na téměř všech
sovětských podvrtných akcích ve světě,
a o pravděpodobných konstitučních změnách
v Jihoafrické republice.**

Na šachovnici světového dění.

Žít v Austrálii má nesporně určité výhody. Jsme zde přece alespoň částečně vzdáleni od světového dění - tak trochu za větrem. - Je to i někdy příjemný pocit, jaký má divák na sportovním hřišti, tak my, se můžeme dívat na to co se daleko odtud odehrává v centrech světového dění. Ono nás to tu též občas postihne, ale protože je těch dobrých událostí ve světě zpravidla méně než těch živelných a lidmi zaviněných tragedií, je rozhodně výhodnější, být od toho všeho trochu dále. A tak na počátku roku 1986 se můžeme v klidu trochu zamyslet nad současným stavem věci tohoto světa.

Ne, nebojte se, nebude zde počítat léta stále se prodlužujícího exilu. Stárneme a jedinou útěchou nám může být, že celý svět stárne s námi, tedy, stárnou i komunističtí diktátoři. Každá říše, každé společenství tedy i takové ďábelské spiknutí jako je marxismus dosáhne ur-

čitého vrcholu a potom upadá někdy jen do pozvolného, ale nevyhnutelného rozkladu.

Žádný z mocipánů Sovětského svazu posledních let to nepřiznal tak otevřeně jako soudruh Gorbačov. Jeho senilní předchůdci to nepřiznali proto, že to bud' neviděli, nebo spíše vidět nechtěli. Nejspíše chtěli pokud možno dožít svůj život na výsluní moci v klidu.

Gorbačov je poměrně mladší a nebylo by moudré ho podceňovat. Je dobře informován a včas rozpoznal, že Sovětský svaz nemůže vojensky ovládnout svět. Za současné situace Sověti nestačí udržet krok v technickém soutěžení se Západem a proto navrhuje odzbrojení. A to rozhodně ne z lidumilnosti, ale z potřeby získat čas. Kdyby se komunistům podařilo zpomalit zbrojení na Západě, tak by se vojenské síly časem snad vyrovnaly. Ovšem mám-li být ironický, musím zde upozornit, že zastavit nebo jen omezit zbrojařský průmysl v Americe a jiných zemích by zapříčinilo vel-

kou nezaměstnanost.

Za stávajících poměrů by si Američané, státníci západní Evropy, Japonska i Austrálie měli uvědomit, že soudruh Gorbačov nemá tak pevnou základnu, aby s nimi mohl jednat jako rovný s rovným. I kdyby Sověti byli dostatečně silní vojensky, jejich země, díky nesmyslné marxistické ideologii, je hospodářsky zaostalá. Největší a téměř nejúrodnější rozlohy zemědělské půdy na této planetě nestačí uživit jejich zotročené národy.

Nemůže tedy Gorbačov přesvědčit nikoho informovaného o nadřazenosti komunistického hospodářství. V průmyslové výrobě a ještě více v zemědělství to jejich centrálními byrokraty kontrolované hospodářství zůstává stále více pozadu za tak zvanými kapitalistickými státy.

Proto tolik zdvořilostí, úsměvů a slibů prvního soudruha. Sověti nutně potřebují čas pro vnitrohospodářskou přestavbu. Ale i kdyby ten čas získali, tak jim to nepomůže, jestliže nezmění systém vlády a to za současné situace neudělají a ani udělat nemohou. To by byl definitivní konec jejich diktatury.

Tedy v tomto roce nic nenavědčuje o tom, že by vypukl celosvětový válečný konflikt, ale malé dílčí války, rebelie a terorismus nás neopustí, naopak vzrostou ještě více.

□ **Mocipáni v Kremlu pozorují celý svět jako na velké šachovnici.**

Afghanistan, Vietnam, Libye, Nicaragua, Jižní Afrika, Blízký východ, ostrovy v Tichomoří to jsou všechno upotřebitelné tahy ve hře. Vidí-li Sověti výhodný tah, na př. proti Japonsku, určitě využijí příležitosti.

V tomto roce bude zvlášť zajímavé sledovat vývoj na Balkáně. Tam se Sověti stále více sblíží s Řeckem, kterému slibují případnou pomoc proti Turecku. Není bez zajímavosti, že řecký ministerský předseda Andreas Papandreu, v únoru minulého roku navštívil Moskvu. Jaké sliby mimo všeobecných zdvořilostních frází si z Mosky přivezl do Athen, není všeobecně známo. Jen to, že již za půl roku po jeho návštěvě Rudá armáda za vrchního vedení generála Arhipova uspořádala manévry v těsné blízkosti tureckých hranic. Vybrané elitní oddíly v počtu 25,000 mužů, se tam cvičily, jak nejrýchleji by mohly okupovat Turecko. Ono k tomu doufejme nedojde - to by se vši pravděpodobností znamenalo světovou válku, ale manévry určitě posloužily jako dobrá prop-

aganda, která může sloužit ještě užšímu připoutání Řeka ke komunistickému bloku a tím by manévry splnily svůj hlavní účel. Úzká spolupráce Řeka s Bulharskem je přirozený důsledek toho, že oba jmenované státy, nežijí v dobrém sousedském poměru s Tureckem. Naproti tomu se Turecko sblíží s jinak dosti neutrálním Rumunskem. Netvrdím neutrálním v plném slova smyslu, ale na neutrální by si rumunští diktátoři hráli nejraději.

Celý Balkán se stává středem pozornosti světových mocností. Tak na př. Albánie, která díky strategické pozici země hraje významnější úlohu než je její ekonomický a vojenský význam, snaží se na oko být neutrální, ale přitom čeká, kdo více nabídne.

Jugoslávie prodělává hospodářskou i vnitropolitickou krizi. Není to pouze téměř nemožné soužití Srbů s Chorvaty, ale i spory s Bulharskem o Macedonii a stále nepokoje a revolty albánské menšiny. To vše neujde pozornosti Sovětského svazu a pochopitelně i američtí strategové, bedlivě sčítají jakékoliv změny na horké půdě Balkánského poloostrova. Porušení tamní rovnováhy by byl problém celosvětový.

O situaci v Tichomoří jsem psal v lednovém čísle Hlasu národa. Mohu jen dodat, že ohlášená návštěva presidenta Reagana na ostrově Bali, potvrzuje jen to, že Indonésie je považována za nejdůležitější spojence USA v Tichomoří.

My však v Austrálii nebudeme o moc zkráceni. Plánovaná návštěva Svatého Otce Jana Pavla II. příštího listopadu bude určitě vrcholnou událostí roku v tomto světadíle. My Češi a Slováci se budeme zvlášť připravovat na uvítání prvního slovanského papeže, který navštíví všechny státy australské federace, tedy i Tasmanii.

J.A.N.

□ **Bývalý plukovník čs. armády Zbyněk Čerovský prohlásil, že dnešní ČSSR se na rozkaz Mosky účastní všech podvrtných akcí, za nimiž je Kreml, a tedy pomáhá Moskvě i v Afghanistanu.**

Československo za dobu komunistické vlády se podílelo na všech intervenčních akcích v celém světě. Myslím, říká Čerovský, že bych mohl stručně a stenograficky vyjmenovat všechny akce, počínaje od roku 48 až do současné agrese v Afghanistanu, kterou provádí Sovětský svaz. Nejprve se Československo podílelo na výcviku izraelského vojenského

lectva, které bylo vycvičeno po roce 48 a současně izraelscí piloti si s sebou odvezli do Izraele britské letouny typu Spitfire, se kterými přiletěli českoslovenští piloti z Velké Británie. Hned potom, kdy Gottwald na přání Mosky poslal zbraně do Alžíru proti Francouzům, začal vyzbrojovat čs. zbraněmi i Sukarnovu Indonésii a přijímat do Československa i indonéské studenty.

Dále se Československo podílelo na agresi Egypta proti Izraeli a to již v roce 56, 57 dodávkami letounů typu Il 28 a letounů Mig 15 Bis; v Egyptě tehdy byl vojenský poradce generál Raindl a další českoslovenští letečtí odborníci, kteří cvičili egyptské piloty pro agresivní účely. Dále bych mohl jmenovat účast Československa v bojích v Biafře dodávkami tanků a letadel, dále na Kubě, kam jsme dodávali tanky, děla, pušky, samopaly, kde působili českoslovenští poradci, kteří přebírali tento materiál a cvičili kubánské instruktory; dále bych se mohl zmínit o tvoření československo - intervenčního praporu, který měl být zasazený na Blízkém Východě. O válce ve Vietnamu mohu říct, že československá vláda dodávala do Vietnamu zbraně, střelivo, válečný materiál, že tam také byly dodány všechny parní lokomotivy, které byly vyřazeny z československých železnic, železniční výbava a tak dále. Dále zbraně pro Alžír - (jistě si vzpomínáte na známou aféru se zadržením československých lodí, které vezly zbraně pro alžírské povstalce) - povstání v Etiopii a účast československých ozbrojených sil v tomto povstání vysláním poradců a zbraní včetně letounů; akce v Angole spolu s kubánskými vojáky a s vojáky Německé demokratické republiky, dále povstání Libye a zmocnění se vlády nynějším vládcem a diktátorem Kadáfim.

Československo se na této akci podílelo svými vojenskými poradci a dodávkami zbraní a vojenské techniky. Sýrie, Irák, zase vidíme dodávky zbraní, zejména letounů i pozemních zbraní; Nikaragua - Mozambik, Zimbabve a tak dále. Je tady celý výčet všech těchto akcí, na kterých se československá strana zúčastnila. Nesmíme ale zapomenout na výcvik palestinských teroristických skupin, které byly cvičeny ve spolupráci s ministerstvem národní obrany ve výcvikových prostorech československé armády v Jincích, na Doupově, na Slovensku a ve východních Čechách. Proč tedy ne také Afghanistan?

Já jsem si s sebou přinesl materiál, vydaný mezinárodní

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich dražých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVA KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDE: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIRSTAMPS

Pravní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
až by tím byl změněn jejich původní obsah.

February 8, 1986 — Vol. XI. No. 7.

společností pro lidská práva, právě ke dni 10. prosince, ve kterém se hovoří o událostech v Afghanistanu. Je nepochopitelné, že za tak poměrně krátkou dobu došlo k tak velkému množství obětí na životech.

Mezinárodní společnost udává, že v Afghanistanu padlo víc jak milion obyvatelstva a víc jak 5 milionů obyvatel uprchlo. Proč by tedy československá vláda a československé ozbrojené síly se neměly podílet na ozbrojené intervenci v Afghanistanu? Československá vláda dodává do Afghanistanu děla ráže 152 milimetrů, typu Dana československé výroby, dále minomety, raketomety, samopaly typu škorpion, které jsou právě vhodné pro boj v osadách, granáty, výbušniny a další vojenský materiál, včetně obrněných transportérů a ženijní techniky. Chtěl bych uvést jeden takový příklad. Rusové vyzkoušeli první bitevní letoun třetí generace typu SU 25 v Afghanistanu. Dnes jsou těmito letouny vyzbrojeny dva československé letecké pluky v Hradci Králové a v Přerově, čili zkušenosti právě převzané s použitím těchto letounů v Afghanistanu jsou vhodné právě pro československé letectvo a právě proto se pro tento účel velice hodí. Československo nikdo v těchto intervencích nevystupovalo otevřeně - byla to intervence skrytá, skrytá tím způsobem, že se za ní skrývaly dodávky zbraní, že do těchto zemí přicházeli vojenští poradci a technický personál, který cvičil instruktory - cvičil příslušné odborníky v používání těchto zbraní, samozřejmě je také cvičil v taktice a operačním umění, jak těchto zbraní používat. Nikdy se československá strana otevřeně nezamíchala do těchto bojů, i když není vyloučeno a ze svých vlastních poznatků vím, že právě při střetnutí přišlo mnoho československých vojáků a československých odborníků v těchto bojích o život.

□ Před změnami v Jižní Africe?

V Jihoafrické republice se daly věci do pohybu; o tom nepochybuje nikdo z četných analytů, kteří se tamní problematikou zabývají. V hodnocení tohoto vývoje a vyhlídek na řešení situace se však odborníci rozcházejí. Optimismus jedněch je podložen skutečností, že v Jihoafrické republice mohl vzniknout Kongres jihoafrických odborových organizací, a že vláda prezidenta Bothy připravuje novou ústavu, na níž chce spolupracovat s představiteli černošského obyvatelstva, to

jest s prezidenty a náčelníky autonomních či poloautonomních kmenových oblastí. Pesimisté však poukazují na to, že ani běloši ani černoši si nejsou ve svém úsilí o změnu jihoafrických poměrů zajedno, což značně zmenšuje naději na úspěch. Podívejme se na jednotlivé události a problémy. V Durbanu vznikla zmíněná už odborová federace - sdružující 34 odborové organizace s půlmiliónovým členstvem. Její vedení je značně radikální a ústy svého předsedy Eliji Barayiho oznámilo, že chce nahradit zakázaný Africký národní kongres, to jest převzít v zemi roli politické opozice. Barayi hned také vyhlásil požadavky nové odborové federace: odstoupení prezidenta Bothy, znárodnění dolů a největších průmyslových podniků - propuštění Nelsona Mandely a jiných vězňů odpůrců režimu, a zrušení tak zvaných pasových zákonů, které jsou jádrem rasové segregace. Nedojde-li k tomu do šesti měsíců, hodlá Barayi vyzvat odboráře - aby své průkazy demonstrativně spálily.

Barayi však zřejmě nemluvil za všechny černé obyvatele Jihoafrické republiky. Samotné odborové hnutí je rozštěpeno na umírněné a radikály: jedni jsou proti jakékoli spolupráci s bělochy, a to i s těmi, kdo kritizují vládu prezidenta Bothy a přejí si urychlené odstranění apartheidu; druzí, sdružení právě v nově vzniklé federaci, jsou pro nerasistický přístup, pro spolupráci černochoů s bělochy na uskutečňování změn. Tato federace černošské přívržence rasistického přístupu mezi sebe nepřijala.

Poměry mezi černochoy se přiostrují i jinde: v černošských sídlištích dochází stále ke krvavým srážkám, při nichž dav kamenuje nebo upaluje černé policisty a státní zaměstnance, nebo jiné černochoy, třeba i jen podezřelé ze spolupráce s bělochy. Dokonce sám biskup Desmond Tutu, nositel Nobelovy ceny míru, pohrozil nedávno kvůli těmto násilnostem mezi černochoy svou emigrací.

Ne všichni černí obyvatele Jihoafrické republiky souhlasí také s plány na znárodnění těžkého průmyslu. Náčelníci a prezidenti kmenových oblastí dokonce jezdí do ciziny žádat americké a britské firmy, aby se z Jihoafrické republiky kvůli nynější nejisté situaci nestahovaly.

Nejednotnost však panuje i mezi bělochy. Někteří nechtějí za žádnou cenu přistoupit na zrušení apartheidu, jiným se reformy prezidenta Bothy zdají příliš pomalé. Nezávislý johan-nesburský list „Sunday Star“ oznámil, že prezident Botha se setkal s předními bělošskými podnikateli a obchodníky, kteří žádali urychlení reforem a zrušení apartheidu. Jihoafričtí podnikatelé a národohospodáři se zejména obávají vzniku nové politické opoziční síly Kongresu jihoafrických odborových organizací, který má k dispozici silné nátlakové prostředky a mohl by citelně zasáhnout jihoafrické hospodářství.

Vláda prezidenta Bothy je nyní zřejmě ochotna ke konstitučním změnám, aby zbavila vzrůstající konflikty v zemi jejich ostrí. Mluvíci ministerstva ústavního plánování vyhlásil, že vláda považuje přípravu svých příslušných návrhů za naléhavou záležitost, a prezident Pieter Botha ujistil, že o jakýchkoliv návrzích na ústavní změny bude jeho vláda diskutovat s představiteli černošského obyvatelstva, kterým leží na srdci mírové vyřešení jihoafrických problémů. Společně s nimi chce Botha vypracovat nový federativní systém, v němž by se všechny rasové skupiny podílely o odpovědné a mocenské funkce. Otázkou je, jak se k tomu například budou stavět mocné odbory, zda v předsedovi nové odborové federace Barayiovi vznikl vládě nejen politický odpůrce, ale i partner pro vážná a odpovědná jednání.

/Nový svět/

Nejnovější novinkou je, že premiér Botha je ochoten z „humanitních důvodů“ propustit i Mandelu, propustí-li SSSR Sacharova a Šaranského.

Rozbujelé zkreslování života v SSSR

The Catholic Register, nejrozsáhlejší a nezávislý katolický týdeník v Kanadě přináší ve svém vydání ze dne 14. prosince 1985 podrobný článek Davida Levyho pod shora uvedeným titulkem. Několik hlavních bodů: Autor se zabývá od r. 1963 podrobným studiem života v Sovětském svazu, kde byl dlouhá léta dopisovatelem CBC a nyní je poradcem průzkumného Sacharovova ústavu. Poznal, že sovětsí občané mají nedůvěru ke svým sdělovacím prostředkům. Vědí, že jsou úplně kontrolovány komunistickou stranou a slouží hlavně k propagandě a k desinformaci, jak doma, tak i v cizině. Profesor Hollander z university Massachussetts se zabývá studiem tohoto problému. Zjistil, že naše levicová liberální inteligence ochotně zamlouvá všechny násilnosti Sovětského svazu doma i v cizině a nechce je leckdy vůbec ani vidět počínaje Československem, až k Afghanistanu. V USA nedávno provedený průzkum zjistil, že v tom směru nemá západní tisk důvěru čtenářů. V podstatě se jedná o to, že čtenáři nejsou správně informováni, ba naopak jsou leckdy záměrně ovlivňováni v nežádoucím směru. Kromě jiných konkrétních příkladů Levy na ukázkou uvedl výňatek z článku v Maclean's o SSSR ze dne 2. července 1984:

„Sovětsí vojenští chirurgové vytvořili poprvé nástroj zvaný sphygmanometr v roce 1890(!)“ Je proto zapotřebí, aby každý, kdo zná skutečnosti života v sovětském bloku je dal k dispozici veřejnosti at' již individuálně nebo prostřednictvím své skupiny.

K.J./Nový Domov/

Klub Domov z NSČK

koná svou schůzi v pondělí
10. února 1986
v budově Mid-America Savings,
5900 Cermak Rd., Cicero, Ill.
Na programu:
Duchovní promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.
Naše činnost v roce 1986.

Bud'te tak hodní a dostavte se do schůze v hojném počtu a přiveďte do ní své známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o činnost naší zdejší křesťanské větve.

Těšíme se s Vámi se všemi na shledanou v novém roce 1986 a vyprošujeme Vám v něm hojnost Božího požehnání.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlřová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

Švýcarský teolog Hans Urs von Balthasar o Janu Pavlovi II.

Pro celou církev je důležité, že tento papež žije z modlitby. Když se vrací ze svých opravdu velmi namáhavých cest, celý jeho průvod od prelátů až po novináře se sotva drží na nohou. Ale on celý září radostí. A proč? Protože ho stále posiluje modlitba... Tajemstvím jeho síly je modlitba, do které je stále ponořen.

Milovat druhého člověka
znamená
pomáhat mu milovat Boha.
Být milován znamená
dostávat pomoc,
abychom milovali Boha.
Sören Kierkegaard

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE Metropolitního Chicaga

srdečně Vás zvou na

XXVIII. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádaný V SOBOTU 8. ÚNORA 1986

ve velké moderní dvoraně Union Hall,
6200 Joliet Road, Countryside, Illinois.

K tanci budou vyhrávat dvě hudby

/dechová a moderní orchestr/

za řízení známého kapelníka George Píchy.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer promenádou a valčíkem a uváděním debutantek XXVIII. plesu.

Vstupné \$10.00

Večerní úbor

Výborná domácí kuchyně bude otevřena od 7 hod. večer.
Předprodej vstupenek u fy. Weber Travel Agency,
6805 W. Cermak Road, Berwyn, IL. ☎ 749-1346.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOBA "BĚHEM ROKU"

5. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, — opatruj svůj lid ustavičnou láskou. — Vždyť nemá oporu jinde, — než v anděli na nebeskou milost. — Dej tedy, ať žije stále v tvé ochraně. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 6, 1-2a, 3-8)

Toho roku, kdy zemřel král Uzzijáh, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho (roucha) naplňoval svatyni. Serafové se vznášeli nad ním.

Jeden ke druhému volal: "Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, plná je celá země jeho slávy." Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem.

Tu jsem zvolal: "Běda mně, veta je po mně! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!"

Tu přiletěl ke mně jeden ze serafů, měl v ruce rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Dotkl se (jím) mých úst a řekl: "Hle, dotklo se toto tvých úst, zmizela tvá vina, smyt je tvůj hřích."

Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: "Koho mám poslat, kdo k nim půjde?" Řekl jsem: "Zde jsem, mne pošli!"

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (1 Kor 15, 3-8, 11)

Bratři! Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel za naše hříchy ve shodě s Písmem; že byl pohřben a že třetí den vstal ve shodě s Písmem; že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti. Pak ho vidělo více než pět set bratří najednou — většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom ho viděl Jakub, pak všichni apoštolové. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdce.

Ale ať už já, nebo oni: tak to káňeme a tak jste to přijali, když jste se stali věřícími.

SLOVA SVATÉTO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 5, 1-11)

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo; tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a vypírali sítě. Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodě učil zástupy.

Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajed' na hlubinu a spust' te své sítě k lovu!" Šimon mu odpověděl: "Mistře, celou noc jsme se namáhali a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě." Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly. Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodě, že se až potápěly.

Když to Šimon uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Odejdi ode mě, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný!" Neboť jeho i všech jeho společníků se zmocnil úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, synů Zebedeových, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi."

Přirazili s loděmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

T. Špidlík

Víte, kdo byl Dr. Marcello Candia?

„Katolická charita!“ prohodil kdosi - (nebyl ovšem první) - „to je maskování nespravedlnosti! Dává se almužna, aby se zapomnělo na to, že má potřebný právo na sociální spravedlnost!“

Jde tu o starou otrápanou námitku, na kterou snad ani není třeba odpovídat. Víme dobře, že má mít křesťanské slovo „almužna“ daleko širší význam, než penízek do klobouku chudáka. Zahrnuje všechny povinnosti k bližnímu, tedy na prvním místě ty, které plynou ze spravedlnosti.

Avšak, tato stará povrchní námitka se dnes ozývá i mezi křesťany v nové naléhavější formě. Dala by se vyjádřit asi takto: V minulosti dávala církev velký důraz na osobní iniciativu v řešení sociálních otázek. Dnes si jsme vědomi, že se problém chudoby a nouze lidských mas nedá řešit jenom jednotlivými mecenáši, že nelze také pomáhat jen jednomu, dvěma, či skupině, ale že se musíme starat o to, aby se celá společnost změnila, aby byla spravedlnost ve společenském řádu, ve všech lidských, národních a mezinárodních vztazích, a toho že lze dosáhnout jen kolektivně.

Místo teoretického výkladu máme na celý tento problém po ruce konkrétní odpověď jednoho z těch, kteří se věnovali individuální charitě. Byl to nedávno zemřelý italský Dr.

Candia, který věnoval svůj život nemocným v brazilském pralesi Rio Amazonas. Jeden z jeho přátel ho tam navštívil a píše o tom:

„Řekl jsem mu: Marcello, jaké námitky mají ti, kteří nevěří v individuální sociální akci? - Odpověděl mně svým obvyklým úsměvem: Namítají, že práce pro sociální pokrok ve světě mají být na úrovni státní - politické a nikoliv jen na úrovni jednotlivců. Já jim odpovídám: Správně! Když tak mluvíte, dokazujete, že máte víc rozumu než já; mně v té věci se ho nedostává. Proto si vás vážím, že jste schopní a vidíte do budoucna, bojujete v politice, abyste změnili dějiny. Sám mám ale jenom prostřední talent. Jediné, co dokáži, je sklonit se k tomu, koho potkávám v nouzi a rozpoznávám v něm člověka - svého bratra. Dovolte mně tedy, abych dělal prozatím co umím a co zmožu, než dozrají vaše politické plány a proměníte je v činy. Můj bratr totiž potřebuje bezodkladnou pomoc dnes a nemůže čekat. On na mě čeká a já tam jdu. Spolu s tím z nejhoršího „zachráněným“ člověkem počkám pak na vás.“

Ale kdo vlastně byl Dr. Candia? V Itálii o něm vyšla knížka G. Torelliho s titulem: „Byl bohatým“. Autor ho popisuje, jak ho znal osobně ještě před několika lety: „Marcello má 62 let, dva doktoráty s nejlepším prospěchem - z chemie a z biologie. Byl poručíkem u dělostřelectva. Říkají mu „doktore“, ale je spíš všecko jiné než lékař. V letech 1939-64 byl vynikajícím průmyslovým podnikatelem. Průmyslově vyráběl kyslíčník

uhlíčitý pro sodové vody a vína a zaměstnával 150 dělníků. Továrna, založená jeho otcem Camillem, byla jedna z nejlepších v Itálii. Marcello měl předplacenou lož v milánské Scale, vilu v S. Remo, nosil tvrdý límec, byl vášnivým šoférem a milovníkem luxusních aut. Co se může stát člověku nepřemožitelnému jako je Marcello Candia?“

Něco se však přihodilo i jemu. R. 1937 cestoval luxusní lodí Augustus do Jižní Ameriky. Na palubě byla společnost, na kterou byl zvyklý a se kterou se uměl dobře bavit při večerním tanci a dýchánkách ve smokingech. To na něho však nikdy nezapůsobilo. Člověku otevrou oči obyčejně kontrasty. Na svém výletu uviděl chudobná předměstí bohatého Ria de Janeiro, pak křiklavě zaostalé vesnice a najednou ho napadla hrozná myšlenka: Takových lidí jsou miliardy! A kdo pro ně udělá něco konkrétního? Když se vrátil do Milána, byl v podezření, že se zbláznil. Prodal totiž továrnu a šel postavit nemocnici v Macapá, jakousi transatlantickou loď pro chudé. Velká věc? Ani ne! Pouze - nač stačily peníze: 150 postelí, 4,800 nemocných ročně v bezplatném ošetřování, 28,000 ambulančních ošetření, 20 lékařů, 12 sester, 40 ošetřovatelů. Není to mnoho, ale byla to konkrétní pomoc přímo na místě těm nejpotřebnějším. Právě ta konkrétní pomoc bez teorií přitahovala k němu i jiné. Jednoho dne se u něho objevil milánský 57 letý šlechtic: „Přišel jsem za tebou, abych s tebou ošetřoval malomocné v Macapá, v Santana a kam mě zanese řeka. Sednu si s nějakou ošetřovatelkou do jeepu a půjdeme hledat molomocné, kdekoli je najdeme.“

Brzy znají obyvatelé centrum Candiovo podél celé řeky a evropští lidé z nemocnice zase poznávají všechnu bídu lidí, ztracených v amazonských lesích. Candiovi se začíná říkat „amazonský Dr. Schweitzer“. Dobře začal. Mnoho lidí ale pochybovalo o tom, že v této práci bude moci pokračovat, vydrží-li jeho zanícení a hlavně jeho prostředky. Až nebudou peníze, ztratí se i odvaha.

Ale Candia vydržel. Ptali se ho, jak to dokázal. Odpověděl: „Když jsem poprvé přijel do Macapá, měl jsem hodně ekonomických prostředků. Právě jsem prodal továrnu a chtěl jsem všechno vydat, abych postavil nemocnici a zajistil ještě i jiné dílo. Byl jsem nábožný, ale jen s drobnými lidskými prostředky. Počítal jsem s nimi a také se svou or-

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

599-4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropský vynález sklenářů u dědy a tety v Československu

ganizační schopností. Pak jsem ale potkal skutečně chudé, malomocné a zmrzačené, viděl jsem tolik nejhrůznějších případů bídy. Pochopil jsem, že bych nikdy nerozřešil problémy těchto lidí, i kdybych vybudoval nejdokonalejší organizaci k léčení jejich těla. Pochopil jsem najednou, že duchovní stránka má v člověku absolutní přednost. Všechny ekonomické a technické prostředky jsou hodnotné, ale nejsou k ničemu, jestli nejsou schopny s láskou, s pozorností k duchovní hodnotě lidské osoby a se vždy potřebou Boží pomoci se člověku věnovat osobně."

Marcelo Candia se stal teprve ve styku s chudými mužem modlitby. Uprostřed tisíce zaměstnání, našel vždycky čas, aby byl denně na mši sv., pomodlil se mariánské hodinky a růženec. Když navštívil dům misionářů, neopomenul se nikdy aspoň na půl hodiny zdržet v kapli před svatostánkem.

Pochopitelně se cítil unaven a zmožen prací. Jeden z misionářů se ho v té chvíli zeptal: „Co si myslíte o svém životě?" Odpověděl: „Jsem tu posledním hlasatelem evangelia. Nestačím Pánu děkovat za to, že mi dal příležitost poznat svaté misionáře a trochu se s nimi rozdělit o práci pro bližního. Nikdy mně nepřišla myšlenka, že bych se byl zmýlil. A kdybych měl znovu začít život, udělal bych totéž. Pomáhejte mně modlitbou, abych měl odvahu poslouchat ve všem Boží vůli."

Vůli Boží se nejen začíná, ale i končí. 11. srpna 1983 se Dr. Candia náhle vrací do Milána. Jeho játra se už nedají léčit, bolesti jsou silné. Teprve po smrti, která se dostavila 31. srpna 1983, lékaři zjistili, že měl 5 srdečních infarktů.

Žurnalisté a jeho známí si také najednou uvědomili, jak zajímavou osobností byl Dr. Candia. Kolik otázek by se mu bylo bývalo mohlo položit, ale nebyl na to čas. Ted' už nezbývá než posbírat příležitostné vzpomínky na jeho život a práci.

Při pohřbu o něm řekl kardinál Martini: „Myslím, že se nám dnes naskytla příležitost přemýšlet o smrti křesťana, který žil důsledně svůj život v duchu svého křtu...Ještě vidím jeho pohled, jeho obličej před třemi dny, napjatý fyzickou bolestí, ale se světlem v očích, s modlitbou na rtech. Byl tu někdo, kdo žil v úzkém spojení s utrpením Krista a jeho církve, a svou lásku k Bohu denně dokazoval konkrétní pomocí bližním, v nichž viděl - podle evangelia - samotného Krista."

Nad stránkami nového čísla Noviny

Na sklonku podzimu minulého roku vyšel další svazek „Noviny" jako 37. ročník exilové edice této publikace, vydávané vedoucími osobnostmi Čs. republikánské /agrární/ strany v exilu.

Řada posledních čísel vyšla za redakce Martina Hrabíka z Clevelandu, který býval před II. světovou válkou generálním tajemníkem agrárního dorostu v Československu a v exilu se stal po smrti Dr. Josefa Černého předsedou Čs. republikánské strany v exilu. Po mnohá léta byl předsedou Krajského výboru v Clevelandu a zastával také funkci místopředsedy v Čs. národní radě americké.

Číslo Noviny, připravovaná a vydávaná Martinem Hrabíkem, svědčí o jeho rozsáhlých znalostech a bohatých zkušenostech z politického dění našich obou národů od počátku století, přes Mnichov, II. svět. válku - (kterou Hrabík prožil v nacistických věznicích) - až po léta padesátá. Hrabík snad do všech čísel Noviny přispíval i svými vlastními články. Slouží mu ke cti, že vždy byly psány objektivně. Hrabíkem vydávaná čísla Noviny jsou vždy více než stranickou publikací. Snad každý, komu se dostaly do ruky, si je zařadil do své knihovny, jako bohatý zdroj závažných údajů, osvětlujících vývoj v našich zemích od počátku I. re-

publiky.

O posledním čísle Noviny nestačí se vyjádřit jen pochvalně. Je třeba za ně Martinu Hrabíkovi také upřímně poděkovat. - Léta utíkají, generace střídá generaci...a lidé tak snadno zapomínají. Doma rudí vládcí se starají, aby všechna písemná svědectví o jejich proradnosti, lži a násilí zmizela, nechtějí se ani vyrábět falsifikáty - (t.zv. „nálezy" dokumentů v šumavském jezeře). - Již skoro čtyři desetiletí mladým lidem je zkresleně a zcela lživě vykládána národní historie, obzvláště ta za posledních sto let. Je proto nutné a žádoucí, a je to jednou z hlavních povinností exilu, aby byly písemně zachovány pravdivé údaje jak z doby 1918-1939, tak z dob válečných a poválečných i let padesátých a šedesátých, a nikoliv jen ty, které všechno přikrývají, anebo i různě omlouvají.

Stěžejní články posledního čísla Noviny: Utrpení Rudolfa Berana - Beranova řeč před Národním soudem, a Beran v boji proti fašismu za Protektorát - nám jasně dokazují Beranovu nevinu. Vyjádřil to americký novinář, účastník Beranova procesu Robert A. Hockert /ve svém článku „Strhující statečnost Beranova"/ slovy: „Rudolf Beran byl vlastencem, který vydal ze sebe vše nejlepší k prospěchu svého národa, za okolností neobyčejně svízelných."

Při čtení posledního článku čísla Noviny čtenáři se v myslí promítají živelněji bolestné zážitky, osobní pocity, svírající úzkost z doby Mnichova, Protektorátu a z těch necelých tří let /mezi květnem 1945 a únorem 1948/, kdy se nám říkalo, že jsme svobodni. Ale pokud jsme měli oči otevřené a trochu nám to politicky myslelo a měli také smysl pro spravedlnost, uvědomovali jsme si, že se pohybujeme, ba kloužeme po velmi šikmé ploše nad propastí děsivé budoucnosti, v níž na nás číhá krvelačná a bezbožná šelma komunismu, stejně ničemná a ještě zákeřnější než byla mašurující bestialita Hitlerova nacismu.

Dnes jsme věku kmetského. Avšak i tenkrát jako lidé mladí - i když jsme nepatřili do tábora zakázaných stran - jsme se s úděsem dívali na podivnou justici, již se říkalo „národní čistka", která nebyla spravedlností, ale převážně politickou mstou. Padlo jí za obětí stovky nevinných lidí, počínaje jmény, Hácha, Beran, Šyrový, msgr. Tiso, atd. Uvědomovali jsme si, kdyby lidé jako Eliáš a Klapka přežili válku, že by také seděli před tím ostudným t.zv. Národním soudem.

Poslední Novina je publikace o 110 stránkách a má mnoho dalších hodnotných článků. Po pravdě a bez zaujetí popisuje vývoj na Slovensku od r. 1938, vznik Slovenského štátu a slov.

poměry za války. Obírá se i zamítnutím udělení milosti Dr. Josefu Tisovi. Rozhodnutí nejen kruté nenávisti, ale také svědčící že lidé, kteří k zamítnutí milosti přispěli, neměli ani špetku moudrosti a politické prozíravosti. Je ubohou omluvou, že někteří tak jednali ze slepé servilnosti vůči Benešovi, či ze zbabělosti, a nepřiznat si, že jejich „zbabělost" pramenila více ze staré nenávisti či pohrdání katolickou církví než z objektivního uvažování nad Mnichovem a Hitlerem vytvořenou historickou situací, v níž se prezident Hácha i msgr. Tiso najednou ocitli.

Zamyšlení nad událostmi po r. 1945 a pak po únoru 1948 - přes léta padesátá a šedesátá - nás nutí ohlédnout se do české historie - do let 1848 a 1849.

V červnu 1848 byla pražská revoluce a na jaře příštího roku bylo odhaleno vícero spikleneckých spolků, hlavně studentských. Vojenské soudy v těch dvou letech vynesly několik tuctů rozsudků trestu smrti nad českými vlastenci, ale ani jediný trest smrti nebyl vykonán. Císař rozsudky smrti změnil na žalář a od r. 1857 byli všichni čeští vlastenečtí rebelové do jednoho amnestováni a propuštěni na svobodu. - Maně se ptáme, kam to zašel, či byl zaveden náš národ, ba vůbec Evropa a lidstvo? Že by snad křesťané přece jen byli přestali být v těch a v našich dobách soli země?

Redakce

1962

VROUČNÉ VZPOMÍNÁM

1986

A I/c Robert A. Danihelka

Janette Danihelková

Robert A. Danihelka, Jr.

Frank T. Danihelka

*Ba, závidím dnes skoro
toho míru vám
a rád, moji drazí,
hned spát bych šel k vám.*

V sobotu, dne 8. února 1986, tomu bude čtyřadvacet let, kdy nám náhle odešly na věčnost naše milované děti:

ROBERT DANIHELKA

syn,

JANETKA DANIHELKOVÁ

snacha,

BOB a FANOUŠEK

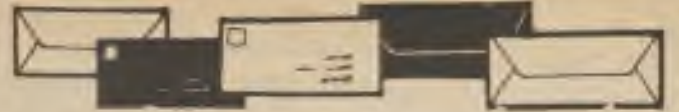
jejich děti a moji rozmilí vnuci.

V sobotu 8. února 1986 budeme se za ne modlit a na ně vzpomínat při naší české mši sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Všechny své přátele a známé, a všechny, kdo pracovali s mou také již zesnulou ženou Lidunkou, prosím o tichou vzpomínku v modlitbě.

FRANTIŠEK DANIHELKA,
osířelý táta a děda.

DOPISY našich čtenářů

Berwyn - Illinois

Milý Otče Vojtěchu, také u příležitosti loňských vánoć jsme poslali s Marinou našim Otcům biskupům ve vlasti a několika známým kněžím vánoční pozdravy s nějakým tím tuzexovým bonem na přilepšenou, aby věděli, že nejsou sami, opuštění, ale naopak, že ani v exilu na ně nezapomínáme. Z došlých odpovědí Vám posílám alespoň tři. Snad pro ně najdete místo v rubrice „Dopisy našich čtenářů“. Je z nich totiž přímo cítit, jak dnes biskupové a kněží doma prožívají intensivně vánoce, jejichž připomínka Boží lásky ke všem lidem jim dává záruku k jistotě budoucího návratu svobody i do našich, dnes zkoušených zemí.

Váš Standa Jančík

Praha - Československo
POKOJ A DOBRO!

„Zvěstují vám radost velikou... v městě Davidově se vám narodil Spasitel“ (Lk 2,10-11). To bylo ohlášeno nejen betlémským pastýřim, ale nám všem!

Věčný, všudypřítomný Bůh, který je Lásky nejvyšší a nejpřínější, stal se jedním z nás.

V tom je pro nás nejen velká příponka, ale zároveň i výzva.

Kdy On se sjednocuje s námi, to nás radostně zavazuje, abychom se i my sjednocovali s Ním a se všemi lidmi.

Jen tak se mohou rozřešit všechny problémy člověka, rodiny, národa a celého lidského společenství.

V tom duchu jsem s Vámi i s Vašimi drahými, velmi srdečně Vás všechny pozdravuji, k svátkům vánočním a do nového roku zplna srdce Vám žehnam

Váš

František kard. Tomášek
arcibiskup-metropolit
pražský a primas český

P.S.

Děkuji vřele za blahopřání, za přiložené a poslané. Pán Vám odplatí!

Československo
Rozmilý Stanislave!

Maje před Boží dobrotou na mysli, že nevděčnost je jedna z těch nectností, které zasluhují, aby byly odsouzeny, vzdávám upřímné poděkování především za milé pozdravy, které od Tebe vyrizoval Ing. Barák po návratu z Ameriky. Dále tisícere Pán

Bůh zaplatí za 125 bonů, které mi v pondělí 2.12. přinesla listonoška jako dar od Tebe s dopisem, v němž jsi sděloval své pozdravy a přání.

V závěru jubilea sv. Metoděje, jehož jsme vděčně vzpomínali během celého liturgického roku, má být v neděli 8. prosince zasvěcení cele naší vlasti Neposkytnému Srdci Panny Marie. Ma to být odevzdání našich diecézí a farností její materské lásce. Ale i jednotlivci mají při 1.100-letém výročí prvního biskupa Slovanů vstupovat nadějně do budoucna Cirkve, která putuje rozličnými udobími světových dějin. A tak odevzdáme při tomto zasvěcení Panně Marii celou naši bytost, tělo i duši a všechny jejich schopnosti, náš čas i naše zdraví a síly, naše práce a modlitby i utrpení.

K vánočním svátkům, které jsou slavností nejen Cirkve, ale i spoluobčanů, přeji a vyprošuji bohatství darů nebeských od Dárce veškerého dobra: krásné prožívání vánoční liturgie, se kterou nás spojuje velká adventní antifona. Svrchovaná milost a věčná láska Krista Pána našeho budiž nám vždycky přízniva a nápomocna.

Pozdravuji Tebe i všechny Tvé drahé na stotisíckrát.

Tvůj v Pánu našem

J. Vlach

P.S. Abych věděl, že pošta dobře funguje, ráčiz zpáteční lístek do schránky hoditi.

Oleška - Československo
Rozmilý Stanislave!
Statečný rytíř v Cirkvi zivého Boha!

Tímto listem potvrzují příjem Tvého přemilého přání vánočního a připojených Tuzex Voucherů, které sem dnes listonoška hbitě přinesla. Je to od Tebe opravdu zvláštní projev laskavé prazne k venkovskému kněžičkovi a to v tomto měsíci už podruhé. 2. prosince t.r. poslal podle Tvého bohumilého přání Ing. Barák 125 bonů, za které jsem mu poslal 4.12. děkovný spis a současně i Tobě letecky poděkování se zpáteční pohlednicí vánoční. A dnes jsem přijal

tuzexové poukazy na \$50. Pan Bůh zaplatí na stotisíckrát!

Vánoční narozen Pána Jezise je v našich krajích lidově vyjádřeno „betlemy“, které naznačují adorační pohyb k jeshm. Chápeme-li biblicky Betlém jako „dům chleba“, vidíme tajemství Eucharistie, a vánoční čas nám připomíná cestu k adoračním úkonům ve znění zalmu: „Hledám Tě snažně, ma duše i tělo po Tobě horoucně touží jako žizníva, vyprahla, bezvodná země. Tak se v Tvé svatyni nad Tebou zamyslím, chtěl bych být svědkem Tvé slavné moci... má duše Ine k Tobě, Tva pravice mě drží...“. Voláním k eucharistickým jeslím jsou také kostelní zvony. Jsou jakoby vnějším projevem srdce, která uvnitř kostela budi lhostejné k úkonům klanění. Kéz jejich hudba provází cestu Božího lidu k slavení vánoční liturgie. V našem metropolitním městě je v kostele Panny Marie Vítězné svetoznama soška Pražského Jezulátka už 350 let spjata s našimi náboženskými dějinami. Prosím něžného Jeziska, aby nas vedl a provázel a všem nám dával milost, abychom jeho přesvatou vůli vždycky poznali a dokonale ji plnili.

Pozdravuji Tebe i všechny Tvoje drahé v Kristu Pánu od-dany a vděčný

J. Vlach

Blenheim - Ontario
Kanada
Důstojný pane!

Přiloženou naleznete poštovní poukázku na obnos 33 dolarů amerických, jako celoroční předplatné na týdeník „Hlas národa“, který přichází dosti pravidelně, k nám asi o týden později.

Rád bych Vám sdělil nějaké zprávy od nás z Chatham a okolí a sice oznamuji našim čtenářům H.N., že minulý rok byl pro naši čs. veřejnost zde v Kanadě trochu „truchlivý“, a to proto, že naši úředníci „Čsl. kanadského klubu“ zde v Blenheim i Dresden se vzdali vedení těchto klubů, čímž přišly naše „halle“ do prodeje. Blenheimská byla prodána ihned v květnu a v Dresden v prosinci minulého roku. Naši „hallu“ v Blenheim koupili majitelé restaurantu a pronajímají ji k tanci a na bankety klubům a jednotlivcům k rodinným slavnostem. Dresdenská „halla“ bude přeměněna na „autogaráž“. K zánikům došlo proto, že naše první generace

stárne a „druhá“ asi nemá žádný zájem o prodlužování našeho čl. dění. Prozatím z těchto zrušení našich čs. klubů má prospěch osada sv. Antonína v Chatham, protože podniky, pořádané osadou jsou teď více navštěvovány, nevím, ale na jak dlouho, neb nás starších odchází každoročně do neznáma hodně - do dneška od Nového roku zde zemřelo již 5 žen, vdov. Začátkem ledna zemřela v Dresden paní Alžběta Žáková narozená v Americe, její rodina byla původem ze Vnorov. Také zemřela osadnice sv. Ant. paní Apolena Fojtíková rozená v Zarazicích. Minulý týden zemřela paní M. Mikulec narozená na Slovensku. Včera byla v Chatham pohřbena paní Marie Černanec, po druhé provdaná Birby a zítra bude mít pohřeb v kostele sv. Ant. paní Alžběta Brablecová narozená také v Zarazicích na Moravě. Všechny tyto ženy byly ve stáří od 76 do 84 roků.

Důstoj. Otče! Přikládám také výstřížek z Nového Domova o úspěchu našeho krajana p. Ant. Straňáka, který k nám přišel po r. 1948. Oženil se v Dresden s dcerou paní Vaňkové, kde má „auto body shop“. Zajímá se o politiku, a teď dosáhl nejvyššího úřadu a sice v prosinci byl zvolen „Worden“ pro okres „Kent County“. Budete-li tak dobrý, k uveřejnění si vyberte co sám uznáte za vhodné.

S pozdravem

Mike Bursík

Úspěch našeho krajana z Dresdenu

Téměř současně jsme dostali dopisy od našich čtenářů M. Bursíka a F. Konečného. Oba byly doplněny výstřížky z místních novin. - Bývalý politický uprchlík jmenován předsedou, Straňák přebírá Kent. A k tomu vysvětlení: Pan Antonín Straňák se narodil 28. září 1927 v městě Hluku na Slovácku, kde se vyučil autoklempířem. V padesátých letech přišel do Kanady, kde začal v Blenheimu ve Fordových garážích. Později se přestěhoval do Dresdenu, kde nyní s manželkou a dvěma syny vlastní autoopravnu. V poledních deseti letech se věnoval veřejnému životu a byl i čtyři roky starostou Dresdenu. Největšího úspěchu dosáhl letos v prosinci, kdy se stal předsedou okresního výboru pro Kent (Kent County Warden) na dobu jednoho roku.

BLAHOPŘEJEME!

PRAVĚ DOSLA NOVA ZASOBA

Poldauf I.: Anglicko - český a česko - anglický slovník, \$13.50, poštou \$15.25.

Anglicko - slovenský a slovensko - anglický vreckový slovník, \$6.50, poš. \$7.95.

Mistriek J.: Basic Slovak, \$3.25, poš. \$5.50.

Praha - plán města, \$1.75, poš. \$2.50.

Moravské národní pohádky a pověsti, \$7.50, poš. \$9.25.

Fischer O.: Činohra Národního divadla do r. 1900, \$8.50, poš. \$10.25.

Poláček K.: Bylo nás pět, \$4.50, poš. \$6.00.

Jarošová Emma: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psíků a jiných zvířátek), \$9.50, pošt. \$11.00.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém výběru: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječe knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krajené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. 8.35.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7e více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60404 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

F.J. Janoušek:

VZPOMÍNKY Z BABÍKOVA

Anka od svaté Anny

Zdá se vám ten nadpis neobvyklý? Možná, že máte pravdu, že je neobvyklý, ale věřte, že je pravdivý. Tu Anku jsem znal a často na ni vzpomínám. Teď vám proto o ní a její rodině něco z toho, co o nich vím, napíši.

**

Tereza Necábová bylo zdravé selské děvče, za kterým se otáčelo mnoho chasníků, ale ona věděla co chce. Sotva odrostla škole tak se rozhodla, že se provdá na Havlův statek. On to popravdě ani statek nebyl, ale taková střední rolnická usedlost, kterou stačil hospodář obdělávat s jedním párem koní. Říkalo se tam ale na statku podle ustáleného zvyku, protože to někdy v časech minulého století opravdový statek byl. Tehdy však jeho majitel rozdělil polnosti, louky i les na tři díly mezi své děti a tak se výměra pozemků původního statku zmenšila na pouhou třetinu. Zůstal však původní kamenný dům, který s rozlehlými hospodářskými budovami, obklopen ovocnými sady, působil dojmem zemanského sídla.

Z velkého dlážděného dvora se jde do domu těžkými dubovými, železným kováním ztuženými dveřmi, které jsou vsazeny do kamenných obrubníků. Těmi dveřmi se vchází do prostorné klenuté, plochými kameny dlážděné chodby, odkud po obou stranách vedou dveře do kuchyně, komory a dalších místností, kterých bylo několik, což na venkově za mého mládí bylo nezvyklé.

Zkrátka, dnes je těžko s jistotou říci, co se tehdy Tereze líbilo více, zda masivní kamenný dům, nebo Matěj Havlů, urostlý selský chasník, který měl hospodářství po rodičích převzít. Bud' jak bud', Tereza docílila co chtěla. Ještě ten rok, když se Matěj vrátil z vojny byla svatba, a mladí počali hospodařit na Havlově statku.

Když se jim narodilo čtvrté děcko Liduška, vypukla první světová válka a Matěje poslali na frontu mezi prvními. Odešel mladý, silný, zdravý muž a za necelé dva roky se vrátil jako invalida s ochroměnou rukou a při chůzi ještě napadal na levou nohu. To způsobilo, že ani nevydržel celý den chodit za koňmi na poli. Když byl Matěj na vojně, tak v hospodářství vypomáhal otec - výměnkář, ale i jemu už dech dobře nesloužil, když klopytal v brázdách za koňským spežením. A tak se opratí chopil nejstarší syn

Matěje a Terezy, dvanáctiletý Václav.

Pracoval v poli, na dvoře i ve stáji; do školy docházel jen když přšelo, nebo v zimě. Tak se uvázal v hospodářské povinnosti a práci, kdy jeho vrstevníci ještě skotačili na návsí, nebo si hráli u mlýnského splavu.

Zatím se s Matějem děla změna k horšímu. Byl invalidou tělesně, ale měnil se i duševně. To již nebyl ten muž, jaký odešel do války. Nějak nápadně ztrácel zájem o hospodářství a nakonec i o rodinu. Bylo to snad i proto, že za jeho nepřítomnosti Tereza si uvykla starat se o všechno a poroučet nejen v domě, ale i v hospodářství. Matěj ji tu starost a vládu na statku až nějak příliš ochotně rád přenechával. I lidé si zvykli na to, že když něco chtěli od Havlů, nepřáli se po hospodáři, ale všechno vyjednávali s hospodyní. Byla to rázná žena, která se nebála práce, a při všech životních trampotách byla spokojená. Měla ráda rodinu, hospodářství, ale také ten velký kamenný dům, že i Matějovi často přišlo na mysl, že se o ženinu lásku musí dělit s tou chalupou.

Tereza mu však byla dobrou manželkou a pečlivou matkou, ačkoliv někdy trochu přísnou: Byla šetrná, ale ne lakomá. Každou neděli - snad více z povinnosti a z ustálené tradice než z opravdové zbožnosti chodila na ranní mši svatou a děti též vedla ke kostelu. U Matěje se jí to příliš nedařilo. Ten si trochu od kostela odvyknul na vojně. Na mši svatou chodil jen o velkých svátcích, a v neděli, tak jednou za měsíc, aby se ve vesnici o něm nepovídalo, že je bezbožník.

Nicméně žili dobrým rodinným životem a proto nikoho ani nepřekvapilo, když se Tereza znovu ocitla v „požehnaném stavu“, jak říkávali u nás ženám, které očekávaly rodinu, nebo „radostnou událost“.

**

Nejznámější poutní místo v našem kraji je chrám Matky Boží na Chlumku u Luže. Bílé hranolovité věže barokního toho chrámu jsou viditelné ze všech světových stran a několikrát do roka ze všech těch stran tam putovali a ještě stále putují zbožní poutníci. Někteří chodili v procesích s korouhvemi a někdy jim i muzika cestou hrála do pochodu. Ještě dnes se o poutích několikrát do roka naplňuje prostorný chrám na Chlumku, ale dnešní poutníci tam neputují s procesím, ale většina jich tam jezdí osobními auty a zblízka tam putují pěšky.

Z visky Dědové jen někteří poutníci chodili s farním procesím. Více jich chodilo ve

skupinách přes Babíkov podél lesa a došlo se strmé stráně do údolí, kde si u kapličky sv. Anny odpočinuli, pomodlili se a někdy si i zazpívali a občerstvili se vodou, která tam pramení ze skály přímo pod kapličkou.

Toho roku ke konci světové války spolu s ostatními putovala na Chlumek i Tereza. Když ji doma Matěj napomínal, aby vzhledem k svému pokročilému stavu se na pouť nevydávala, tak se jen zasmála, neposlechla a šla. Bylo to začátkem července, po senoseči a žito již začínalo běhat, ale do žní byly ještě dobré dva týdny.

V sadech a na alejích dozrávaly třešně, a proto se též této pouti u nás říkávalo „třešňová“. Byl to opravdu krásný letní den a Tereza si to statečně a ve veselé náladě našlapovala spolu s ostatními. Nikde na ni nemusili čekat.

Přesto však, vzdor pěknému počasí i dobré náladě, Tereza tu neděli na Chlumek nedoputovala. Při sestupování z příkré stráně do svatoanenského údolí, se její čas uspišil tak, že když přišli ke kapličce, zachvátily ji porodní bolesti.

Na štěstí byla mezi poutníky zkušená sousedka Mařena Dejdarová, sama máma několika dětí. Ta se obořila na poutníky, aby nezevložali a pospišili si na Chlumek, jinak že tam přijdou s křížkem po pouti. Když se konečně zbavila společnosti i těch nejdotěrnějších, tak doprovodila Terezu za kapličku a tam spatřila světlo světa nejmladší Havlova dcera.

Ženy u nás byly uvyklé práci a nebyly nikterak změkčilé, nervosní ani omrzelé. S pomocí Mařeny Dejdarové, Tereza zabalila novorozeně do šátku a již nešla na Chlumek, ale vrátila se pěšky přes Babíkov domů do Dědové.

Za týden pokřtili nemluvně na jméno Anna. Bylo to symbolické, protože se narodila před svátkem svaté Anny, za kapličkou, která byla té svaté Kristově babičce zasvěcena.

Pokud byla doma ta maličká dcerka, narozená v Boží přírodě, tak ji všichni volali Anička. Jakmile však začala chodit do školy, tak pro její nebojácnou a trochu výbojnou povahu jí ostatní děti začaly říkat Anka, a to jméno se ujalo. Jako všechny děti v hospodářství, i malá Anka musila vypomáhat od nejútlejšího věku. První její povinností bylo pasení hus. Chov hus, to bylo u nás důležité hospodářské odvětví. Husy se držely na maso, ale ještě důležitější bylo peří. Každý rád kus pečené husy o posvěcení, nebo o vánocích se

sklenicí piva k tomu. Ale peří - to byl a ještě je důležitější artikl. Několikrát do roka se husy škulbaly a v zimě se to peří dralo. Každá pořádná nevěsta musila mít do výbavy aspoň na dvě postele peřin.

U Havlů byly tři dcery. Marta, Liduška a Anka. Ta jako nejmladší měla to velké husí hejno na starosti. Starší sestry se už staraly o dobytek a zručně dojily třikrát denně několik krav. Václav měl na starosti koně a pro zábavu pěstoval hejno holubů. Mladší bratr František se ve škole dobře učil, a tak Tereza žila nadějí, že alespoň on vystuduje a „něco z něj bude“.

A tak malá Anka v rodinném prostředí rostla a prospívala na těle i na duchu. Když dovršila 17 roků bylo z ní celkem pohledné a povahově příjemné děvče.

„Taky se nebudeš dřít na lejaké chalupě! Jsi světu podobná, dostaneš slušné věno, a tak se hled' provdat za nějakého ‚pána‘,“ radila - spíše jí přikazovala matka. Anka neměla nouzi o nápadníky, ale žádný nebyl dost dobrý pro její matku, která se nechtěla vzdát svých plánů pro svoji nejmladší dceru.

**

Čas se však nezastavil ani na Havlově statku. Marta a Liduška se provdaly, František vystudoval a stal se učitelem v nedalekém městečku, a v kamenném domě zůstali jenom nejmladší dcera, které lidé v ten čas začali říkat „Anka od svaté Anny“, již stárnoucí bratr Václav, stále churavějící otec a vším vládnoucí matka hospodyně Tereza.

Pak je překvapila druhá světová válka. Nebyly to pro ně dobré časy. Nemohli zastat všechno tu práci na poli, ve stodole, na dvoře a ve stájích, musili přejednávat, ale sami pracovali nejvíce. Rodiče naléhali na Václava, aby již do statku přivedl nevěstu, ale Václav se k ženění nijak neměl. Ani povahově živá a hezká Anka se nevdávala. Sám nevím proč, o nápadníky neměla nikdy nouzi a také Václav mohl přivést do hospodářství slušnou nevěstu. Snad si ti dva nechali příliš moc radit a předpisovat od stárnoucí matky Terezy.

Tak přežili u Havlů druhou světovou vojnu a tak si je pamatují z časů, kdy jsem odcházel do ciziny. Nedávno jsem se sešel s návštěvníky z našeho kraje a tak jsem se ptal i na Havlovic. Na statku vládla Tereza až do doby, kdy byli nuceni vstoupit do družstva, které převzalo všechna jejich poly i louky, les zabral stát. Tereza se bránila novému hospodářskému

Kaplička sv. Anny, za kterou se narodila „Anka od sv. Anny“.

uspořádání na vesnici a nedočkala se ani rozorání mezí, dělicí Havlovic pole od sousedních. Zemřela, lidé říkali, že žalem. Václav jezdil nadále s koňmi, ale již v družstvu, kde pracovala i Anka.

Před několika lety zemřel Václav a Anka zůstala v kamenném domě sama. Nebude prý se stěhovat, bude ten rodinný dům, dvůr i ovocný sad držet pokud bude živa. Již nepracuje v družstvu, ale stále má dost práce okolo domu a v zahradě.

A já vzpomínám.

V duchu vidím ten jejich dvůr, tak jak se naň pamatují z mládí. Všude plno života - lidi a drůbež s nezbytným psem. Ve stáji pár statných koní, chlév plný dobytek, na střeše hejno holubů. Stodoly, sýpky i seníky plné. Teď to tam prý všechno zeje prázdnotou. Žila tam spořádaná selská rodina, žila křesťanským životem a všechno to zmizelo v nenávratnu.

Jen tam v tom velkém domě, po chodbě, dlážděné plochými kameny, smutně prochází osamělá Anka. Ani již nevím, zda ještě chodí nebo jezdí na pouti na Chlumek a zda se ještě zastaví a pomodlí u kapličky sv. Anny, v místě kde spatřila světlo světa.

A jestli bude číst tuto vzpomínku z Babíkova, tak doufám, že uvěří, že jsem všechno zaznamenal v přátelské účtě k lidem, které jsem měl upřímně rád. Též věřím, že si „Anka od svaté Anny“ někdy vzpomene jak jsme v době, kdy celý svět byl mladší, spolu tančili o posvěcení v Dědové, a jak jsem ji k ránu doprovázel cestou mezi zahradami až k vratům Havlova statku.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2290

Kampala. — V Ugandě nakonec v boji o politickou moc zvítězili rebelové NRA - (Armáda národní rezistence), jichž vrchním velitelem je Yoweri Museveni. Po dvou dnech prudkých bojů se 26. ledna zmocnili hlavního města Kampaly, jehož ulice byly podle očitých svědků posety stovkami mrtvol; zajali celkem asi 9 tisíc vládních vojáků, lépe sice vyzbrojených než rebelové, avšak nedisciplinovaných, zcela laxních a bez zájmu o národní věc a také zcela bez zkušeností. Zbytek armády vojenského režimu generála Tito Okello se sice pokoušel seskupit u města Jinga, 45 mil východně od Kampaly, avšak byl snadno rezeňán a většinou uprchl do sousední Keni. Sám gen. Okello, který se zmocnil vládní moci státním převratem v červenci 1985, uprchl do ciziny. Obyvatelstvo hlavního města přijalo tento nový státní převrat jásotem a vyhrnulo se do ulic, aby novou změnu oslavovalo. Dne 29. ledna voják Museveni složil přísahu na ústavu země a stal se novým vládcem jako prezident Ugandy. Jeho vláda prohlásila, že chce učinit konec nepořádkům, korupci a krveprolití, které postihovaly Ugandu celých posledních 20 let, a že soustředí své úsilí na zajištění míru, pořádku a bezpečnosti v zemi zlepšením zruinované ekonomie Ugandy. Vláda země prý bude předána civilistům jakmile to bude možné. Jak se zdá nová vláda má v moci prakticky celé území Ugandy; pouze z některých částí je dosud hlášen odpor vojáků poražené armády generála Okello. Zdá se také, že dnes má v Ugandě vraždění

každý až po krk - protože jen za Idi Amina bylo zavražděno více než 500 tisíc kmenových odpůrců tohoto krvelačného fanatického diktátora - pleněním nedisciplinovanými vojáky, vládní korupcí, bídou, hladem a podvýživou, jichž tato země byla dějištěm od doby, kdy obdržela od Anglie svou nezávislost.

● ● ●
Aden. — Také v Jižním Jemenu už prý nastal klid; celou zemi mají v moci radikální povstalci, podporovaní Moskvou. Bojovníci bývalého presidenta Ali Nassera Mohammeda byli rozehnáni a Mohammed sám uprchl asi do ciziny. Novým prezidentem země a držitelem vlády se stal bývalý ministerský předseda Haider Abu Baker al-Attar, představující radikální směr pro-sovětské „socialistické“ strany Jižního Jemenu. Moskva, která ihned samozřejmě uznala nový režim, dala tedy v Jemenu přednost skalním marxistům před umírněnějším směrem presidenta Mohammeda, který se chtěl více věnovat zlepšení ekonomie země než ideologii Moskvy, a za tím účelem chtěl zlepšit vztahy s prozápadními sousedními zeměmi Arabského poloostrova. Podle zpráv bylo za tohoto povstání zabito na 13 tisíc lidí; v hlavním městě Adenu se prý v ulicích bojovalo dům od domu.

● ● ●
Port-au-Prince. — Také vyhladovělé a podvýživou trpící obyvatelstvo karibské země Haiti už má dost 28-leté vlády rodiny Duvalierů, jejímž nynějším představitelem je Jean-

LETEM

SVĚTEM

Claude Duvalier, který stejně jako jeho otec Francois se prohlásil prezidentem na doživotí. Ve dnech 26.-30. ledna obyvatelé měst Cap Haitien, Gonaives a Petit Goav uspořádali bouřlivé pouliční demonstrace proti režimu Duvaliera; 30. ledna se k nim přidala ještě další čtyři města. Dne 29. ledna se ve městě Cap Haitien těchto demonstrací zúčastnilo na 30 tisíc obyvatel z celkového počtu 75 tisíc. Účastníci svorně žádali odstranění Duvaliera z jeho presidentské funkce. Duvalier však má ve své moci policii a armádu, které mu zůstávají věrné. Tyto se sice dosud vůči demonstrantům chovaly dosti zdrženlivě, avšak 30. ledna vláda pohrozila, že budou-li demonstrace trvat dále, budou podniknuty potřebné kroky pro jejich potlačení. V hlavním městě Port-au-Prince trvá klid. Cizí turisté však spěšně opouštějí zemi v obavě, že by se demonstrace mohly rozšířit. Někteří Hait'ané říkají, že Duvalier bude svržen do tří týdnů; političtí pozorovatelé si tím však nejsou zrovna jisti, protože Duvalier má na své straně dobře placené příslušníky policie a armády zatímco obyvatelé země trpí všeobecnou bídou. -V Miami na Floridě 30. ledna praskly asi haitským exulantům nervy, když uslyšeli falešnou zprávu, že prý Duvalier byl svržen. Asi půldruhého tisíce se jich vyhrnulo s jásotem do ulic, kde začali ze zlosti nad falešnou informací plenit obchody, a proto musila policie demonstranty rozehnat. Duvalier, i kdyby jeho režim byl svržen, má kam jít; v různých zemích si totiž už koupil za miliony dolarů paláce, zámky a jiné nemovitosti, zatímco většina jeho podřízených má na svou obživu pouze asi 100 dolarů ročně. Někteří pozorovatelé přirovnávají tyto bouře na Haiti k bouřím, které předcházely - i když v jiných souvislostech - pádu šacha v Iránu v r. 1979. US

státní department rozhodl snížit haitské vládě přímou finanční výpomoc kvůli porušování základních lidských práv. Haiti obdrží pouze potraviny a jinou výpomoc pro denní běžné lidské potřeby.

- Dne 31. ledna pak došlo k sporadickým demonstracím proti režimu diktátora Duvaliera i v samotném hlavním městě Port-u-Prince. Při srážkách s policií bylo zastřeleno pět lidí. US vláda zprvu také oznámila, že Duvalierův režim padl, a Duvalier uprchl do ciziny; později však svou zprávu odvolala a oznámila, že Duvalier stále vykonává vládní moc v Haniti jako dříve, a že ustanovil stanné právo. Jak vidno na Haiti už klid nebude dokud Duvalier bude u moci.

● ● ●
Washington. — Jonas Savimbi, vůdce angolských guerilů UNITA (Národní sjednocení pro úplnou nezávislost Angoly), bojujících proti marxistické vládě v hlavním městě Angoly Luanda, přiletěl do Spojených států, aby požádal Reaganovu vládu o vojenskou výpomoc ve výši 27 milionů dolarů. Marxistickou vládu Angoly totiž udržuje u moci asi 35 tisíc kubánských vojáků, a SSSR jí v posledních dvou letech poskytl vojenskou výpomoc ve výši 2 bilionů dolarů. USA však by tím poskytovaly výpomoc rebelům proti „legitimní“ vládě země. Proto US Kongres asi nikdy nesvolí, aby Savimbiho bojovníkům za svobodu Angoly byla poskytnuta přímá vojenská výpomoc. Reaganova vláda však by byla ochotna poskytovat jim humanitární výpomoc pro běžné lidské potřeby ve výši 10 až 15 milionů dolarů. V této věci USA jsou ve velmi delikátní pozici. Také není jasné, jakou cestou by US výpomoc mohla být angolským guerilům přepravena, a zda by se vzdělaný socialista Sawimbi nakonec neobrátil proti USA, když byl dosud podporován vládou JAR, kterou

naprosto nepromyšleně celý svobodný Západ bojkotuje a tím jen nahrává SSSR.

● ● ●
Pretoria. — Jihoafrická vláda zvedla po 25 dnech ekonomickou blokádu malé země Lesotho, již vytýkala, že na svém území chová jihoafrické guerily ANC (Africký národní kongres), podnikající teroristické akce na území Jižní Afriky. Nová vláda v Lesotho, kde byl úspěšně proveden nekrvavý státní převrat, začala totiž deportovat do Zambie jihoafrické guerily, kteří v Lesotho našli útočiště. Vláda v Pretorii zároveň varovala vládu sousední Botswany, aby netrpěla na svém území jihoafrické guerily, kteří podnikají vpády do Jižní Afriky; jinak pohrozila vojenskými akcemi proti těmto guerilům i na samém území Botswany.

● ● ●
New Delhi. — Papež Jan Pavel II. se rozhodl vykonat na začátku února pastorační návštěvu Indie. Arcibiskup jihoidického města Madrasu obdržel výhrůžný dopis od teroristů, kteří si říkají „parádní míru“, ve kterém požadují, aby papež upustil od zamýšlené návštěvy Indie; jinak vyhrožují, že bude zastřelen. Přesto se však Jan Pavel II. do Indie vydal a přiletěl tam v sobotu 1. února. - Dne 31. ledna došlo v indickém hlavním městě k demonstracím proti návštěvě papeže Jana Pavla II. v Indii, jichž se zúčastnilo asi 30 tisíc hindů. V Indii je 12 milionů katolíků z celkového počtu obyvatel 750 milionů. Sv. Otec navštíví v deseti dnech celkem 14 míst z nichž Madras se dovolává apoštolských dob sv. Tomáše. Sv. Otec se v Indii setká osobně se známou Matkou Terezou, vyznamenanou Nobelovou cenou míru.

● ● ●
Bejrút. — Libanonská vláda se už nesešla po dobu pěti měsíců. Dne 27. ledna prezident Amin Gemayel chtěl svou devítičlennou vládu svolat, aby s ní rokoval o smlouvě na skončení občanské války v Libanonu. Pouze tři ministři se dostavili na tuto svolanou schůzi. Ostatní, zejména muslimští ministři odmítli přijít. Ministerský předseda Rashid Karami, sunnitský muslim, při této příležitosti prohlásil, že Gemayel absolutně musí přijmout smlouvu o příměří vypracovanou pod syrskou záštitou a podepsanou před měsícem třemi zástupci

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dni pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

libanonských milic; jinak prý ministři s Gemayelem jednat nebudou. Toto je jasným náznakem toho, že uvnitř samotné libanonské vlády existuje hluboká krize, a lišácký syrský prezident Assad jen vyčkává, až libanonský Gemayel nějak zmizí v propadlišti dějin, aby utvrdil svůj vliv nad Libanonem.

Ammán. — Dne 27. ledna jordánský král Hussein a předseda Yasser Arafat spolu jednali v jordánském hlavním městě o postupu na uzavření míru na Blízkém východě. Arafat požaduje, aby USA nejdříve uznaly PLO jako plného zástupce Palestinců, a teprve potom prý PLO uzná právo Izraele na existenci. Spojené státy sotva přijmou tento požadavek. Zároveň Arafat požaduje, aby Izrael jednal s PLO na mezinárodní konferenci, která by měla řešit problém Blízkého východu. Izrael však takovou konferenci nesmlouvavě zamítá, a tak se zdá, že příležitost k uzavření spravedlivého míru na Blízkém východě bude propasena. Letos v říjnu umírněný izraelský ministerský předseda Peres bude totiž musit předat svou funkci Yitzhaku Shamirovi, předsedovi radikální strany Likud, která nikdy nechce vyklidit zabraná arabská území, urychleně je kolonizuje, aby se v nich stali Palestinci menšinou a zásadně je považuje za součást biblických hranic Izraele.

Riyadh. — Saudská Arábie vede kampaň pro udržení cen zemního oleje. Žádá, aby producenti, kteří nejsou členy kartelu OPEC, snížili svou těžbu, aby tak zmizel přebytek oleje na mezinárodních trzích. Zároveň činí na tyto producenty nátlak tím, že sama zahrnuje mezinárodní trhy svým levným olejem, aby jeho ceny v současnosti ještě více klesly; doufá, že tak producenti mimo kartel OPEC se sami rozhodnou svou těžbu snížit. Tato politika se najednou ukázala úspěšnou. Egypt se nedávno rozhodl snížit svou těžbu o 20 %. Norsko a Anglie uvažují o snížení své těžby v Severním moři, Irán, členská země OPEC se rozhodl snížit svou těžbu o celých 50 %, a Sovětský svaz prakticky přestal prodávat svůj olej do západní Evropy.

Washington. — Spojené státy se snaží činit nátlak na filipinského diktátora Ferdinada Marcosa, aby se nerozhodl „zrušit“ presidentské volby, které se mají konat 7. února, pod záminkou, že by útoky guerilů tyto volby znemožnily. Zároveň US prezident Reagan 30. ledna prohlásil,

že tyto volby jsou svrchované důležitosti pro budoucnost Filipin. Spojeným státům prý nesmírně záleží na tom, aby tyto volby byly opravdu demokratické; proto tam pošlou své pozorovatele. USA prý také podstatně zvýší svou vojenskou a ekonomickou výpomoc Filipinám, budou-li tamní presidentské volby opravdu poctivé a demokratické; tímto slibem je také činen nátlak na presidenta Marcose. - Z filipinské provincie Pampanga bylo oznámeno, že prý tam už konají „předčasné“ volby; obyvatelé dostávají od Marcosových agentů úplatky a zároveň musejí ihned vyplnit volební listiny a vložit je do volebních urn. Podle jiné zprávy voliči po celé zemi budou žádáni, aby „podepsali“ své volební listiny otisky svých palců. - Aquinová tvrdí, že má jisté vítězství při těchto volbách, nikoliv však ve výsledcích voleb, které mohou být zfalšovány.

Washington. — Podle sdělení soukromého ústavu „Population Institute“, obyvatelstvo světa dosáhlo na konci uplynulého roku počtu 4.9 bilionů. Vzrůst světového obyvatelstva se sice zpomalil ze dvou procent v roce 1970 na 1.7 procenta v roce 1985; je však stále příliš vysoký na pomalu rostoucí ekonomické zdroje. Porodnost zůstává vysoká zvláště v chudých zemích t.zv. Třetího světa, na světě přibývá asijských mongolů, afrických černochů, latinských indiánských míšenců, zatímco bělošská rasa stárne, dožívá se delšího věku následkem lepší výživy, hygieny a lékařské péče, ale počet svých dětí omezuje a dává přednost psům a kočkám. Bude-li tak pokračovat, podpisuje si sama svůj ortel zániku pokřikem o potratech jen proto, že nebyla schopna své děti vychovat k odpovědnosti, aby „děti nedeřaly děti“.

Pasadena. — Vesmírová sonda „Voyager 2“ se 26. ledna přiblížila k Uranu, třetí největší planetě naší sluneční soustavy, jejíž průměr měří 32,000 mil. K Zemi poslala po elektromagnetických

vlnách četné snímky planety, jejich měsíců i prstenců; pak zamířila k planetě Neptunu, ke které dospěje v srpnu r. 1989. Americké vědce překvapilo, že dosud náležitě funguje, ačkoliv její signály jsou kvůli obrovské vzdálenosti od Země velmi slabé. Uran je nyní vzdálen od Země 1.84 bilionu mil; signály poslané sondou po elektromagnetických vlnách, letící rychlostí světla, dospějí k Zemi až za 2 hodiny 45 minut. Zde jsou hlavní nálezy sondy Voyager 2, poslané k Zemi:

1) Severní a jižní magnetický pól Uranu jsou opačným směrem než tomu je u ostatních planet. 2) Geografické póly Uranu jsou teplejší než je jeho rovník, a pól, odkloněný od slunce je teplejší než je pól slunci vystavený. 3) Na některých větších měsících Uranu je zjevná intenzivní minulá geologická aktivita; jejich povrch je velmi rozervaný a povrchové útvary jsou svérázné. 4) Povrchové větry, dosahující rychlosti 200 mil za hodinu, vanou opačným směrem než by měly vát normálně. 5) Uranový prsten, zvaný „epsilon“, sestává z balvanů majících průměr tři stopy i více: naopak u planety Saturnu bylo v roce 1981 zjištěno, že jeho prstence sestávají z materiálu velkého sotva jako písečná zrna. 6) Astronomové se domnívají, že Uran má vnitřní zdroj tepla, který umožňuje, že na povrchu planety je tekutý oceán vody, hluboký asi 12 tisíc mil. Měřením se totiž ukázalo, že Uran má nečekaně silné magnetické pole. Vnitřek planety, velký asi jako naše zeměkoule, sestává z tvrdého, skalnatého jádra. 7) Byla také změřena délka Uranova „dne“ neboli doba, za kterou se tato planeta otočí kolem své osy. Tento den trvá 16.8 hodiny. (V krajině mezi plynným povrchem planety a prvním velkým měsícem Miranda bylo objeveno deset miniaturních měsíců, jichž průměr měří jen několik desítek mil. Také byly objeveny další velmi úzké prstence Uranu; předběžně se má zato, že Uran má celkem 20 prstenců, avšak velmi úzkých,

takže není možno ze Země je vidět, jako je možno vidět prstence Saturnu. Už dříve bylo oznámeno, že i největší planeta Jupiter má prstence.

Cape Canaveral. — Po katastrofě vesmírového letadla Challenger, které asi minutu po vzletu vybuchlo ve výši 9 mil a ve vzdálenosti 20 až 40 mil od pobřeží, Spojené státy prožívají dny ohromení a smutku. V moři i na pobřeží se hledají úlomky z nosných raket i letadla, aby se pak mohlo zjistit, jaká byla příčina tohoto výbuchu. Už byly nalezeny tisíce liber těchto úlomků různé velikosti a v moři 140 stop pod hladinou bylo sonárními pátracími zařízeními objeveno něco, co by mohlo být kabina, ve které astronauti letěli. I kdyby tato domněnka odpovídala skutečnosti - (což se uvidí v těchto dnech) - není žádná naděje na to, že by některý astronaut tuto pohromu přežil. Také je možné, že tato kabina i s astronauty se při výbuchu okamžitě přeměnila v kouř a páry; považuje se totiž téměř za jisté, že vybuchla obrovská 154 stop dlouhá nádrž, obsahující 385,000 galonů zkapalněného vodíku a 143,000 galonů zkapalněného kyslíku; malá porucha totiž stačí k tomu, aby tato nálož vybuchla. Sovětská zpravočájka služba TASS vyslovila domněnku, že na palubě letadla vybuchly „tajné výbušniny“, se kterými se v prostoru bez zemské přitažlivosti měly konat pokusy; proto prý pak bylo proneseno varování, aby nikdo se nedotýkal troskek, které by voda přinesla na pobřeží. O tomto se nic neví; nebylo oz-

námeno téměř nic o tom, co sedm astronautů mělo ve vesmíru dělat. Pouze bylo udáno, že měli umístit v nadzemském prostoru dvě umělé družice, z nichž jedna stála 100 milionů dolarů a druhá 10 milionů. Zhotovení samotného letadla stálo 1 bilion dolarů. Mezi troskami z tohoto letadla byla také nalezena část kosti, o které se však dosud neví, zda je lidská či zvířecí. - Byla to nejhorší nehoda, která postihla americký vesmírový program od jeho začátku před 25 roky. President Reagan oznámil, že americký vesmírový program bude pokračovat nerušeně dále; svou výroční řeč o stavu unie však odložil o týden na úterý 4. února. Vesmírový úřad NASA uveřejnil 1. února svou první úřední domněnku o možné příčině výbuchu vesmírového letadla Challenger. Na základě analýzy barvy a místa plamenů těsně před výbuchem, podle různých filmů a snímků pořízených samotným úřadem NASA se zdá, že výbuch nádrže tekutého kyslíku a vodíku byl způsoben plamenem za spodku pravé nosné rakety, poháněné tuhou chemikálií; spodek této rakety byl možná na místě odpalu chybně sestaven a při vzletu tam pak vznikla štěrbinu z níž vycházely plameny, které zapálily nádrž s kyslíkem a vodíkem. Při některých dřívějších vzletech vesmírového letadla byly tyto vady včas odhaleny a opraveny. Toto však je pouhá domněnka a nikoliv definitivní závěr o příčině katastrofy. Bude ještě nutno důkladně prostudovat vše co z letadla zbylo a co se z něho ve vodách oceánu našlo.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in. Satisfying friendly service

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

SPORT

I. liga hokeje v Československu

Výsledky 29. kola: Kladno - Sparta 1:1, Brno - Trenčín 4:1, Litvínov - Jihlava 3:2, Plzeň - Pardubice 3:0, Bratislava - Gottwaldov 5:6, Č. Budějovice - Košice 4:3.

Výsledky 30. kola: Sparta - Kladno 6:2, Trenčín - Brno 4:4, Jihlava - Litvínov 2:3, Pardubice - Plzeň 2:1, Gottwaldov - Bratislava 7:1, Košice - Č. Budějovice 5:4.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. KOŠICE	137:94	42
2. LITVÍNŮV	144:109	40
3. JIHLAVA	106:74	36
4. PARDUBICE	110:97	32
5. SPARTA	93:93	32
6. TRENČÍN	104:112	30
7. GOTTWALDOV	114:96	29
8. Kladno	110:129	29
9. Č. BUDĚJOVICE	106:108	28
10. PLZEŇ	102:117	28
11. BRATISLAVA	87:130	19
12. BRNO	66:120	14

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 33. kola: Slavia - Vimperk 0:2, Vítkovice - Karviná 5:2, Ústí n. L. - Liberec 4:1, Opava - Hr. Králové 1:5, Olomouc - Jihlava „B“ 1:1, Ingstav - Ml. Boleslav 5:2.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. VÍTKOVICE	190:83	61

2. OLMOUC	113:76	44
3. JIHLAVA „B“	137:104	39
4. SLAVIA	107:96	36
5. OPAVA	131:148	33
6. KARVINÁ	116:129	31
7. ÚSTÍ n.L.	109:111	30
8. ML. BOLESLAV	83:119	28
9. INGSTAV	112:127	27
10. HR. KRÁLOVÉ	101:119	26
11. VIMPERK	82:102	26
12. LIBEREC	70:137	15

1. S.N.H.L.

Výsledky 31. kola: Zvolen - Michalovce 0:5, Žilina - Martin 1:8, Dubnica - Skalica 1:1, Nitra - B. Bystrica 4:3, Poprad - Lipt. Mikuláš 4:4, Topolčany - Prešov 6:2.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. MICHALOVCE	166:83	43
2. MARTIN	151:95	41
3. SKALICA	117:96	41
4. NITRA	123:98	39
5. ZVOLEN	144:112	37
6. POPRAD	126:97	36
7. DUBNICA	116:109	34
8. B. BYSTRICA	112:110	30
9. LIPT. MIKULÁŠ	98:138	24
10. TOPOLČANY	135:123	22
11. PREŠOV	92:171	19
12. ŽILINA	86:229	6

N.H.L. - ALL STARS

Wallis 4
Campbell 3
Přeplněný stadion v Hartfordu byl svědkem hokejového utkání nejlepších hokejistů N.H.L.

Pro nás měl tento zápas velký význam, neboť v mužstvu Wallesu hrál náš Peter Št'astný z Quebecku.

Peter nás nezklamal a jeho brankou získal Wallesu vedení 2:1. I když Gretzky a Co. to později vyrovnali, přece jenom se museli spokojit s porážkou.

Peter Št'astný a Co. to vyhráli, k čemuž všem hráčům gratulujeme.

Jednotlivé branky: Campbell: Tanti, Gretzky, Hawerczuk; Walles: Propp, Št'astný, Propp, Trottier.

METRO - LIGA

Po dvou týdenní přestávce Metro - liga má tuto neděli na pořadu své 4. kolo halového mistrovství.

Program zápasů Major Divize: Sparta vs. Schwaben, R. Wawel vs. Vikings, Eagles vs. Kickers, Wauconda vs. Lightning, Gr. White vs. U. Serbs.

První Divize: Bullets vs. Lions, Fortuna vs. Falcons, Hakoah vs. Real F.C., Trevian vs. Rams, Aurora vs. Slovaks.

Sparta vs. Schwaben

Již v 1:30 hod. - v neděli nastoupí Spart'ané proti rychlému mužstvu Schwaben.

Manager Sparty Lád'a Gajda má těžkosti s útokem, který ve třech utkáních docílil pouze dvě branky. Minulý týden Sparta získala novou posilu do útoku, jímž je Paul Helseth, který svou rychlostí by mohl zlepšit výkon celého mužstva.

Vyzýváme naše fandy, aby se přišli podívat na naše mužstvo a povzbudili mladé Spart'any k lepšímu výkonu.

Vstupenky obdržíte v naší klubovně Sparty, na adrese 5700 W. Cermak Rd., v Cicero.

Miro Rys, ml.

MIRO RYS, JR., jmenován posmrtně do „ILLINOIS SOCCER HALL OF FAME“

Minulý týden 29. ledna 1986 konala Fotbalová asociace státu Illinois svůj slavnostní banket, při kterém byl Miro Rys, Jr., jmenován zaslužilým fotbalistou státu Illinois.

Mladý Miro začínal svou fotbalovou abecedu na Kladně pod vedením svého otce, člena jak fotbalového taktéž i hokejového mužstva S.K. Kladno.

Po příchodu do Chicaga mladý Miro hrál za žáky Sparty pod 12 let, a již v první sezoně docílil sám 103 branek. V šestnácti letech byl Miro zařazen do 1. mužstva Sparty, kde hrál celé dva roky.

Jeho fotbalové umění však nezůstalo bez povšimnutí a už v osmnácti letech podepsal profesionální smlouvu s mužstvem Chicago Sting. Ano, Miro hrál proti nejlepším světovým fotbalistům, ať to byl již Pele, George Best, Johan Cruiff a mnoho dalších.

Miro však chtěl stále dopředu a tak se dostal do Evropy, kde je kolébka naší kopané. Jako dvacetiletý v roce 1977 podepsal smlouvu s německým klubem Hertha Berlin. Jeho fotbalová kariéra byla však předčasně ukončena, když na cestě k tréninku se stal obětí autonehody.

Náš mladý nadějný sportovec Miro, který miloval kopanou, byl předčasně vyrván z našich řad, ale v našich srdcích je nám stále blízko. Státní fotbalová asociace odměnila tohoto mladého a už výtečného fotbalistu svým nejvyšším vyznamenáním, které bylo předáno jeho rodičům Miro a Daně Rysovým.

Nejen všichni Spart'ané, nýbrž i celá naše krajanská veřejnost si hluboce váží tohoto vyznamenání, kterého se posmrtně dostalo draběmu Miro Rysovi ml.

Jarda Fajkus

Vladimír Dostál:

Církevní procesy v Československu v padesátých letech

Nedávno vyšla kniha Karla Kaplana „Nekrvavá revoluce“ je historickým příspěvkem k poznání poměrů v Československu po 2. světové válce, i když se omezuje jen na mocenskou povahu vývoje a zaznamenává hlavní momenty zápasu o nastolení komunistického monopolu moci v ČSR.

První část jeho obsáhlé knihy o 400 stránkách líčí výstižně a objektivně cestu čs. komunistů k monopolní moci. Druhá část pod jménem „Procesy“ je věnována politickým procesům v letech 1948-1955 a historii rehabilitace po r. 1968 nevině odsouzených a vězňených. Autor sám nazývá toto období nejhorším a nejtragičtějším úsekem poválečné historie Československa, kdy komunistická strana upevňovala svou absolutní nadvládu všestranně násilnou nezákonností a nezákonnými politickými procesy.

V této druhé části Kaplanovy knihy jsou souhrnně, ale výstižně vylíčeny také církevní procesy, které nebyly jen pouhým důsledkem nepřátelského vztahu komunistické moci ke katolické církvi. Měly přispět k izolaci a pak k vyřazení církevní hierarchie, aby vláda mohla nastolit vlastní církevní hierarchii, poslušnou jí a nikoliv loyální k papeži a Vatikánu, a tím docílila podřízení celé církve komunistické moci.

V kapitole o monstrprocesech 1950-1951 je líčen počáteční nápor proti mužským řeholním řádům, pak proti biskupům a jejich spolupracovníkům (které nazývá komunistická hantýrka „defraudanty“) - ve dvou procesech; dva byly v Čechách a třetí na Slovensku. Tělesným násilím, duševním útlakem a především pomocí agentů - provokatérů, připravily „bezpečnostní orgány“ obviněné na tyto procesy. Byly označeny jako procesy proti „vaticanským agentům“, které si komunisté vymysleli ze strachu o ztrátu-liší, podvodem a násilím nabyté politické moci a spojili tehdy s domnělými plány „kontrarevoluce spiklenců západních imperialistů, Vatikánu a dokonce i Titovy Jugoslávie!“

Záměr a naděje některých souzených biskupů, že složením slibu věrnosti vládě zmírní pronásledování duchovních se nesplnily: justiční orgány pak přesto uvěznily průměrně 30 až 40 kněží měsíčně.

V roce 1952 pokračovala

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

veliká zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

vláda při protěžování kolaboranta Plojgara ve vyřazování dosavadního biskupského sboru, aby jej nahradila vlastními poslušnými „ordináři“. Na počátku roku 1953 odpovídala situace biskupského sboru záměrům komunistické politiky; odsoudit několik biskupů přímo, anebo nepřímo. Ze 17 ordinářů bylo ve státním, anebo domácím vězení třináct, dva měli zákaz výkonu úřadu, jeden byl v izolaci a pouze jeden světicí biskup vykonával svůj úřad. Procesy s nižšími církevními funkcionáři - i laickými - byly pokračováním persekuce.

Zvláštní kapitolou v historii politických procesů proti katolické církvi byly dva procesy s katolickými spisovateli. Třináct intelektuálů bylo odsouzeno jako československá skupina tak zvané „Zelené internacionály“. Jak tato skupina se dostala do souvislosti s persekucí církve, když někteří z nich byli sice ruralisty, ale nikoliv agrárníky, sám autor neumí vysvětlit.

Celkovou bilanci obětí procesu s katolickými duchovními k červnu 1956 shrnuje autor do tragické číslice asi třech tisíc postižených.

Kapitolu církevních procesů uzavírá Kaplan ve své knize popsáním „Zázraku v Čihošti“ v době frontálního útoku proti církvi. Byl provokací SNB, jejíž obětí se stal farář Toufar, o jehož osudu jsme v H.N. vloni uveřejnili celou životní příhodu otiskem knihy „Stalo se v Adventě“.

„Nekrvavá revoluce“ je přehledný pohled na pronásledování církve u nás komunistickým režimem do roku 1956 v nejkřutějším období persekuce. Souhrnný pohled na toto nešťastné údobí našich současných dějin dosud scházel, i když v exilu byla publikována řada knih, zabývajících se jedním nebo několika procesy ve vzpomínkách postižených. Ucelený pohled historicky dokumentovaný byl však dosud postrádaný Kaplanova kniha, i když se omezuje na hlavní procesy, anebo jejich skupiny na motivace jejich vzniku, je výsledkem studia několika let. Autorovými prameny byly dokumenty Ústředního výboru komunistické strany, v jehož lůnu působil jako vědecký pracovník historické komise do roku 1968. Mnohé údaje jsou však jeho vlastní poznatky z přímé účasti na dvou rehabilitačních komisích ústředního výboru strany.

„Nekrvavá revoluce“ byla vydána nakladatelstvím „Sixty Eighth Publishers“ v Torontu / Canada/ v listopadu 1985.

Jaroslav Pecháček:

MASARYK, BENEŠ A HRAD

**České slovo,
Mnichov, 1984**

Autor zpracoval dokumenty z archivu někdejšího čs. diplomata dr. Jána Papánka, které Papánkovi dal do úschovy Edward Beneš v červenci 1939 před odchodem ze Spojených států do Velké Británie. Byly to většinou dopisy a poznámky, jež Benešovi psal T.G.Masaryk v letech 1926-1933.

Z nedostatečné informovanosti často vzniká představa, že Masarykova aktivita vyvrcholila v době I. světové války, a že potom byl sice titulárně hlavou státu, ale že do denní politiky téměř nezasahoval, že život v republice sledoval jaksi jen - jak by se působivě, ale zcela mylně řeklo - sub specie aeternitatis. Omyl, který Pecháček vyvrací. Ukazuje Masaryka, přesvědčeného, že republika potřebuje „prezidenta, který pracuje“, a často plného obav o osud státu (stačí vzpomenout, jaké poměry byly ve dvacátých letech v sousedních zemích) - a který proto neváhá i překračovat ústavní prerogativy svého úřadu. Masaryk, jak ho poznáváme v Pecháčkově knize (o Benešovi se vlastně dozvídáme jen málo; kde je - pokud se zachovala - Benešova korespondence Masarykovi, není známo), nemá nic z mýtické představy; je to živoucí člověk s rozhledem a zkušenostmi i omyly a předsudky, někdy prozíravý a jindy podléhající iluzím, především prostě starý Masaryk, ten, kdo prošel boji o Rukopisy, o Hilsnera a o Wahrmonda, kdo byl žalobcem obviňujícím vládu z padělání dokumentů v záhřebském procesu a obžalovaným v procesu, ve kterém jej žalovalo tři sta katechetů.

Pecháček píše, že jeho úkol byl ztěžován tím, že měl k dispozici jen kusé, neúplné prameny, a doufá, že Masarykův odkaz, vystupující z knihy, bude ještě doplňován a

opravován, jestliže se najdou nové zdroje informací. Zbytečná skromnost; čtenář samozřejmě ví, že čte dílčí práci. V nejbližší době však nemůžeme čekat mnoho podobně solidně fundovaných pojednání o Masarykovi a první republice vůbec. Pražské archivy jsou většinou nepřístupné i těm historikům, které nepostihla normalizační proskripce, a některé archivní materiály byly v 70. letech údajně odvezeny do Moskvy.

At' jsou nám dnes sebeodlehlejší spory třeba o generála Gajdu nebo o Jiřího Stříbrného, fascioidně nahlížíme do světa, který jsme většinou ani nepoznali, do republiky, jež - jak napsal Jiří Kovtun - „nebyla idyla, nýbrž aréna častých, někdy vášnivých politických zápasů.“ Autorovo průvodní slovo přitom informuje o mnoha málo známých reáliích doby, bez nichž by se čtenář v pouhém sborníku dokumentů asi mnohdy nesnadno orientoval.

Možná mohl autor volit výstižnější titul: Masaryk, Beneš a stát. O stát šlo, a na stát se dnes často zapomíná. Politické úvahy zůstávají u národa (je přiznání, jak frekventované jsou pojmy „Čechy“ - míněné i s Moravou - a „Česko“) prostě se ignoruje elementární skutečnost, že národ bez státu je bezdomový, a že stát s sebou nese mnohem víc úkolů než národ. Svědčí to někdy o zmatenosti, jindy o chatrné znalosti dějin a téměř vždy o omezeném politickém rozhledu. Pecháčkova práce názorně demonstruje, co je to politika v životě státu, jakou přináší odpovědnost a jak daleko zasahují důsledky správných či mylných úvah a rozhodnutí. Děje se tak ovšem v politice vždycky - i v té exilové, jejíž existenci si leckdy neradi připouštíme.

Bez Pecháčkovy knihy se neobejde nikdo, kdo chce porozumět historii politiky první republiky i mnoha realitám přítomnosti. Není příliš mnoho prací, o nichž by bylo možno říci totéž.

V.H.

XXXV. REPRESENTAČNÍ PLES OBLASTNÍHO VÝBORU ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ BYL VELMI ÚSPĚŠNÝ!

Slavnostní plesový večer pořádaný v sobotu 25. ledna 86, zahájila po společném zpěvu americké a československé hymny, předsedkyně plesu ses. Vlasta Vrázová. Přivítala přítomné a vzpomněla těžkých začátků našich zdejších pionýrů, kteří s prázdnými rukama přišli do Spojených států, aby si tu našli a vybudovali nový domov. I za svízelných začátků stavěli školy, kostely, sokolovny, knihovny, národní domy, zakládali bratrské jednoty, spolky, hráli divadla - a tak pěstovali a udržovali i v novém prostředí národní uvědomění. Toto národní vědomí a soudržnost nás stále spojuje. Přivedla nás i na tento šťastný, krásný večer, na kterém vždy tak rádi vidíme a vítáme naši nejmladší generaci, většinou už zde narozenou, druhého či třetího pokolení, hlásící se a nezapomínající na svůj původ.

Při vybrané, chutně připravené večeři hráli tři členové „Bill Scott Orchestra“ komorní, náladou hudbu; tento známý desetičlenný orchestr pak hrál při plesu taneční hudbu, při které se všem dobře tančilo.

Naši osvědčení Master a Mistress of Ceremonies - Dennis a Mary-Ann Sadilek - svým osobitým a vkusným způsobem představili v plesové síni předního chicagského hotelu The Ritz-Carlton na našem XXXV. reprezentačním plese naše letošní debutantky: Monicu Filipek, Elisabeth Karásek, Marcelu Hahn, Melanii Simo a Vikki Vlastník. Po svém představení a poděkováním maminkám darovanou růží, mladistvé debutantky předtančily se svými

tanečníky: James P. Heintzem, John A. Kynclem, Joseph Baar Topinkou, William A. Ruskou a Michael R. Kuplerem známou Fleglovu polonézu v choreografii Jana Uhlíře a Zdenky Židlické.

Manželé Sadilkovi svým vystupením seznámili přítomné i s krásou našich národních krojů, ve kterých byli oblečeni chlapi a děvčata držící zelené girlandy, pod kterými debutantky v doprovodu svých otců přicházely do plesového sálu.

Uvedli též vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov, které obohatilo program večera. Tanečnice a tanečníci: Alice Halva, Jean Hrubý, Veronica Trousil, Blanche Vedral, Dana Vedral; Eric Krzyvon, Jan. B. Uhlíř, Dalibor Zeman, Richard Zeman a Zbyněk Židlický za předvedení nového výběru valašských tanců v choreografii Jana B. Uhlíře sklídili dlouhotrvající potlesk, který byl odměnou za jejich snahou, tvořivou práci a lásku k našim národním tancům a krojům.

Na ples přijeli hosté z Michiganu, Wisconsinu, Ohia i vzdáleného Oregonu; tím ples nezůstává jen místní záležitostí, ale stává se milým setkáním s příslušníky naší národnosti, žijícími na různých místech Ameriky.

Pěkná účast příslušníků mladších pokolení nás potěšila, srdečně jsme je mezi sebe přivítali a doufáme, že se s nimi opět na našich podnikcích setkáme.

Byl to krásný večer naplněný slavnostní náladou a radostí z účasti naší mladé generace, která nám dává naději na pokračování a oživení existence naší národní větve v USA.

Děkujeme všem, kteří obětavě pomohli k uskutečnění našeho XXXV. reprezentačního plesu.

Za tiskový odbor oblast, výboru ČSNRA

F.U.

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

**K·H
Auto
Repair**

NOVA KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermakova tř.
(tíměd vedle berwynské pošty)

jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Československo-polská spolupráce a její naděje do budoucna

(Pokračování ze str. 1)

porážce společného nepřítele - nacistického Německa - spadly obě země Polsko i Československo, ne svou vinou, do područí a pod politickou a vojenskou kontrolu SSSR a byl jim vnucen komunistický režim.

Po okupaci Československa a Polska nacistickým Německem představitelé obou zemí - jejich exilní vlády v Londýně - poznaly a přiznaly, že špatné vztahy mezi oběma zeměmi, rozdílnost zahraniční politiky a vnitřní uspořádání, usnadnily nacistům vpád a podrobení obou zemí. Proto se obě exilní vlády shodly v přesvědčení, že je třeba překonat starý antagonismus, poučit se z historie a hledat způsob jak by národy obou zemí Poláci, Češi a Slováci si společně uspořádali státní společenský život. Po delších - ne vždy snadných jednáních - byla mezi oběma vládami uzavřena dne 19. ledna 1942 dohoda o Polsko-československé konfederaci, k níž by mohly přistoupit i jiné státy té evropské oblasti, se kterou jsou spjaty životními zájmy Polska a Československa. Cílem Konfederace mělo být zajištění společné politiky v oboru otázek zahraničních, vojenských, hospodářských, finančních a sociálních. Konfederace měla mít svůj společný hlavní stát a v případě války také jedno vrchní velení. Otázky státní příslušnosti měly patřit do

kompetence jednotlivých států, náležejících do Konfederace. Osobní styky mezi jednotlivými členskými státy měly být volné bez pasů a viz. Ústavy jednotlivých států musí zajistit svým příslušníkům základní občanské svobody, zejména svobody osobní, svobodu svědomí, nauky, slova i tisku, svobodu shromažďovací a spolkovou, rovnost všech občanů před zákonem, nezávislost soudů, kontrola vlády národním shromážděním svobodně voleným. Nepochybně při definování těchto občanských svobod byla vzorem první ústava Československé republiky.

K plnění těchto úkolů měla mít Konfederace své společné orgány. Dohodu podepsali za československou vládu Hubert Ripka a polskou vládu Edward Raczynski. Sovětské stanovisko bylo zpočátku neutrální, ale brzy začalo být nepříznivé. Sověti byli zásadně proti jakékoliv spolupráci politické, anebo hospodářské středoevropských států a tudíž také proti polsko-československé spolupráci. Měli jistě již tehdy na mysli své plány se střední Evropou po válce. Avšak teprve v říjnu 1942 velmi důrazně to potvrdil sovětský vyslanec u československé vlády v Londýně, Bogomolov ministru Ladislavu Feierabendovi tvrdým upozorněním, že Sovětský svaz každý pokus považuje za nepřátelský čin vůči sobě. Dokud válka není vyhraná, Sověti si nepřejí aby se mluvilo o jakémkoliv uspořádání střední Evropy. Prezident Beneš pak na neformální

schůzce ministrů ve své rezidenci 1942 oznámil, že v důsledku toho, že SSSR se staví proti myšlence československo-polské konfederace, je nutno ji opustit. Navrhne prý Polákům alianci, jestli ovšem Sověti nebudou mít námitky. Sověti se však postavili i proti československo - polské alianci, navržené Benešem. Tak' byly pohřbeny velké naděje na úzkou spolupráci politickou a hospodářskou polsko - československou.

Vůle po sblížení a budoucí spolupráci však pohřbena nebyla. Vezme to ovšem čas překonat vzájemnou opatrnost a snad i nedůvěru pramenící z rozdílnosti pohledu na chyby minulosti z obou stran. Skutečnost, že obě země se octly po válce v moci komunistické ideologie a vnuceného komunistického systému, napomáhá zapomenout co nás dělilo v minulosti. Komunistické režimy obou zemí ovšem nemají žádný zájem na lidském sblížení národů obou zemí, spíš naopak. Brání volnému styku osobnímu, kulturnímu a hlavně náboženskému. Přesně v intencích Kremle.

Češi, ale hlavně Slováci, jsou ve své většině katolíky, ale postavení katolické církve v Československu ve srovnání se situací církve v Polsku je velmi těžké, režimem přísně kontrolované. Režim nemá zájem, aby se náboženská víra a církevní život rozvíjely, právě naopak. Snaží se všemožným způsobem docílit, aby církev a náboženské čtení odumřely. V Polsku de-

vadesát procent národa, ne-li víc, se otevřeně hlásí ke katolické víře. U Poláků víra a národní cítění se ztotožňují a také společně projevují. Režim to ví a je nucen to respektovat i když nerad. A pak ta velká a slavná událost, že Polák se stal papežem, posílila nesmírně sebevědomí polského národa. Tato skutečnost posílila také český a slovenský národ, postavení církve v Československu a jejího představitele pražského arcibiskupa, kardinála Tomáška. Tak je třeba také rozumět tomu, že pražský režim nedovolil, aby papež Jan Pavel II. navštívil u příležitosti cyrilometodějských oslav Československo. Bál se, že by návštěva papeže vyvolala mohutné, nadšené a spontánní projevy náboženství, národní a občanské solidarity a touhy po svobodě.

Důkazem sblížení občanského a národního je také ta okolnost, že skoro současně, kdy v Polsku se vynořilo hnutí na obranu občanských práv KOR, se v Československu objevilo hnutí Charta 77 se stejným občanským programem a s obdobnými názory na společenský a kulturní život. Projevy mluvčích obou hnutí jsou projevem a důkazem vzájemné solidarity a vůli po svobodě.

V exilu styky mezi Čechy, Slováky a Poláky byly více méně příležitostné, ale srdečně přátelské, zejména v Londýně, kde je soustředěna velká řada

polských organizací a spolků, včetně polské vlády v exilu. Z české strany nadšenými a obětavými propagátory československo-polské spolupráce byli nedávno zemřelý redaktor Josef Josten a duchovní správce české farní obce P. Jan Lang, S.J. K vytvoření společného tělesa, které by se věnovalo studiu a propagaci československo-polské spolupráce, došlo z podnětu Rady svobodného Československa. Dne 15. prosince 1985 se v New Yorku ustavil nezávislý komitét z českých, slovenských a polských politických a kulturních osobností, který si vzal za úkol zabývat se studiem a propagací československo-polského sblížení a spolupráce na poli kulturním a politickém, zejména mezi mladými příslušníky národů obou zemí. Budou podporovány snahy, aby podobné komitety byly zakládány i v jiných částech svobodného světa, kde žijí Češi, Slováci a Poláci. V programu činnosti a spolupráce je výměna informací a článků v novinách a časopisech, společná účast na kulturních a společenských podnicích, studium a podpora hospodářských a politických sjednocovacích snah a plánů.

Je to skromný, ale realistický začátek obnovení snah po polsko - československém sblížení a organizované spolupráci dnes a hlavně v budoucnu, jak ji měli na mysli osnovatelé polsko - československé konfederace dne 19. ledna 1942.

V hlubokém žalu oznamujeme všem přátelům a známým, že Bůh Všemohoucí povolal k Sobě našeho milovaného manžela, otce, syna a synovce, pana

JUDr. FRANTIŠKA (Fanek) UHLÍŘE.

Zemřel v Mnichově, NSR, v neděli 26. ledna 1986. Narodil se 12. srpna 1924 v Ostravě. Studoval klasické gymnasium v Brně, Masarykovu universitu rovněž v Brně a dosáhl doktorátu práv. Druhý diplom s akadem. titulem obdržel z university Columbia v N. Yorku. Přes 30 roků pracoval pro Radio Svob. Evropy v N. Yorku a v Mnichově. Pohřeb se konal 30. ledna 1986 v 1 hod. odpo. a tělesné pozůstatky drahého zesnulého byly uloženy k věčnému odpočinku na severním hřbitově města Mnichov.

O tichou modlitbu prosí:

ERNI UHLÍŘOVÁ, manželka PAVEL UHLÍŘ, syn
Mnichov Washington, D.C.
JARMILA UHLÍŘOVÁ
New York
LADISLAV UHLÍŘ, strýc
Frankford, Canada

NAŠÍ ČTENÁŘCE
ANGELINE JENÍKOVÉ,
která se dožívá 14. února 1986
o svátku sv. Valentina
85 let

prejeme hojnost zdraví, Božího požehnání a ochrany do dalších let.

Redakce

ČESKOSLOVENSKÁ
NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ
A ČASOPIS KAREL
POŘADAJÍ

VELKÝ ŠACHOVÝ TURNAJ
V RESTAURACI KLAS
15. ÚNORA 1986

Turnaj je dotovaný cenami organizací a podnikatelů.

Neodkládejte své zaregistrování,
at' nezmeškáte účast v tomto turnaji.

Poznáte nové přátele,
pobavíte se v příjemné společnosti. V době turnaje
jsou vítáni i diváci, kteří mohou použít i výborného
pohoštění restaurace Klas.

TAK TEDY NA SHLEDANOU
15. ÚNORA V KLASU!

ČESKOSLOVENSKO A POLSKO: NAŠE BUDOUCNOST

(Pokračování ze str. 1)

kterými Čechoslováci sledovali vývoj polské Solidarnosci, se rovnají jen otřesu, který vyvolalo její potlačení.

Vývoj v Polsku a v Československu na začátku osmdesátých let, a světová reakce na něj, daly československo - polské spolupráci v exilu čerstvý impuls. V Londýně v roce 1981 a 1982 došlo ke společným mezinárodním vystoupením Rady svobodného Československa a Polské vlády / v exilu/. Symposium Naardenského hnutí se v roce 1984 vrátilo k novému zhodnocení československo - polské dohody z druhé světové války. Na loňské konferenci SVU v Thunu ve Švýcarsku se o československo - polských vztazích diskutovalo v rámci širší otázky o budoucnosti střední Evropy. V posledním roce několik československých organizací prodloužilo diskusi ze symposia Naardenského hnutí do rozhovorů s Polskou vládou / v exilu/.

Během téže doby zintenzivněl styk mezi Radou svobodného Československa a Polskou vládou v exilu. Došlo k jejich společnému vystoupení u příležitosti 40. výročí Jaltské konference a k dalším jednáním o společném postupu. Vloni na podzim dosáhly takové shody názorů o spolupráci v exilu a v úvahách o budoucím uspořádání československo - polských vztahů, že se rozhodly k jejich společnému vyhlášení. Toto prohlášení bylo vypracováno na základě návrhů Rady a Polské vlády v exilu a bylo mezi nimi dohodnuto, že je podepíší: z československé strany předseda výkonného výboru Rady Mojmir Povolný a předseda jejího zastupitelstva Rudolf V. Fraštacký, z polské strany pak prezident Edward Raczynski a ministerský předseda Kazimierz Sabbat. Obě strany se také dohodly, že Rada pozve zástupce československých organizací, aby se k prohlášení připojily ve zvláštním dokumentu se svým souhlasem a podporou.

Den před podpisem prohlášení se předseda výkonného výboru Rady sešel v Londýně se zástupci londýnských organizací, z nichž někteří vznesli námitku, že z prohlášení byla vynechána zmínka o Podkarpatských Rusínech, že se prohlášení odvolává na dohodu z roku 1942, a že zachází příliš daleko. I když byli ujistěni, že Rada od svého založení stojí za územní integritou Československé republiky v před-

lovenské republiky v před-mnichovských hranicích, a že je ochotna při podpisu prohlášení tuto skutečnost výslovně vyzvednout, z různých kombinací shora zmíněných námitek se k prohlášení Rady a Polské vlády v exilu nepřipojili zástupci Československé obce legionářské v zahraničí a Sokola v Londýně. Jménem t.zv. Londýnské iniciativy, představující několik organizací a jednotlivců, Dr. Jan Lang, S.J., po podpisu československo - polského prohlášení Radou svobodného Československa a Polskou vládou v exilu, se k němu připojil v separátním prohlášení této

skupiny nadepsaném „Declaration“. (Oba historické dokumenty otiskujeme níže. Pozn.red.)

Tuto zprávu o novém začátku v československo - polských vztazích nelze uzavřít výmluvněji než citátem, kterým Sir Bernard Braine, M.P., ukončil svou řeč, ve které za britské přátele naší věci pozdravil československo - polské prohlášení. Je to citát z depeše, kterou 17.5.1987 Sir Francis Drake poslal Walsinghamovi: „Každá velká věc musí mít svůj začátek, ale teprve z práce na ní až ke zdárnému konci vzkvete opravdová sláva.“

Rada svobodného Československa

Ve čtvrtek dne 16. ledna 1986 v budově Polské vlády /v exilu/ na 43 Eaton Place v Londýně podepsali zástupci Rady svobodného Československa a Polské vlády /v exilu/ společné politické prohlášení. Vzpomenuli v něm československo - polské dohody z druhé světové války o konferenci Československa a Polska, zavázali se k československo - polské spolupráci v exilu v zápase o osvobození svých zemí z komunistické diktatury a sovětské nadvlády a přislíbili si společně připravovat základy k nové střední a východní Evropě pro dobu, kdy se její národy budou moci svobodně rozhodnout o struktuře svých vzájemných vztahů. K podpisu tohoto prohlášení přijeli za Radu svobodného Československa předseda výkonného výboru Mojmir Povolný ze Spojených států a předseda zastupitelstva Rudolf Fraštacký z Kanady. Za Polskou vládu /v exilu/ podepsali prohlášení prezident Edward Raczynski a ministerský předseda Kazimierz Sabbat. Slavnostního aktu v domě Polské vlády /v exilu/ se zúčastnili všichni její členové, zástupci polských politických stran a organizací v Anglii a četní polští hosté; z československé strany byli přítomni členové RSC, zástupci několika československých exilových organizací a několik československých osobností. Tento slavnostní akt byl poctěn účastí a projevem velkého britského přítele našeho úsilí člena britského parlamentu Sira Bernarda Brainea. K československo - polskému prohlášení Rady svobodného Československa a Polské vlády /v exilu/ se svým souhlasem a podporou připojilo též několik československých organizací se sídlem v Londýně jménem dr. Jana Langa, S.J. Text společného prohlášení zní takto:

ČESKOSLOVENSKO-POLSKÉ PROHLÁŠENÍ

V druhém roce druhé světové války se československá a polská vláda, sídlící v pohostinném Londýně a představující své národy - které žily a zápasily pod železným jhem nacistické okupace a nadvlády - rozhodly vyvodit poučení z pádu evropského řádu, který tuto válku zapříčinil, stál je jejich nezávislost a vystavil jejich lid nevýslovnému utrpení.

Vědomy si svého místa v srdci Evropy a svého podílu na zodpovědnosti za mír, bezpečnost a blaho osvobozené střední Evropy, československá a polská vláda v Londýně se rozhodly připravit plán na konfederaci svých dvou sousedících států, který měl být uveden ve skutek po válce a jehož konečným cílem bylo vybudování všeobecné, přátelské a mírumilovné unie středoevropských států.

Dne 19. ledna 1942 zástupci těchto dvou vlád, Hubert Ripka a Edward Raczynski, za tímto účelem podepsali společné prohlášení o konfederaci Československa a Polska, jehož čtyřicáté čtvrté výročí si dnes připomínáme.

Avšak, když přišel vítězný konec války, Poláci, Češi a Slováci byli brutálně zbaveni těchto jeho plodů. Namísto svobody a demokracie Sovětský svaz a jeho ozbrojené síly uvalily na naše země nové jeho a komunistickou diktaturu; namísto spravedlnosti a míru komunistické strany nastolily vládu útlaku a teroru; a namísto národní nezávislosti, přátelské spolupráce a lidské důstojnosti naše národy se staly satelity sovětského im-

peria a náš lid byl uvřazen do stavu moderní roboty.

Naše plány nemohly být uskutečněny. Nyní čekají na den, kdy naše národy získají znova svou nezávislost a budou opět spravovány vládami, které si samy zvolí.

Během čtyřiceti let od konce druhé světové války naše národy znova a znova prokázaly, že nikdy neopustily svou oddanost tomuto vznešenému cíli, touhu žít ve svobodě a rozhodnou vůli nepoddat se ani tváří v tvář největšímu protivenství.

Rada svobodného Československa a Polská vláda /v exilu/ bezvýhradně sdílí tuto oddanost, touhu a rozhodnou vůli. Jestliže se máme přiblížit ke splnění svého cíle, ani v Československu, ani v Polsku, ani v exilu nemůžeme postupovat izolovaně jeden od druhého a od ostatních komunisty ovládaných národů střední a východní Evropy. Jsme rozhodnuti sjednotit své síly k zápasu, který leží před námi, neboť sdílíme tutéž tužbu a jsme přesvědčeni, že v naší jednotě je naše síla a leží naše naděje.

Uznávajíc, že konečné rozhodnutí o ústrojí našich vzájemných vztahů patří našim národům, až je budou moci svobodně učinit, jsme rozhodnuti položit základy k nové střední a východní Evropě, spravované demokratickými vládami a odhodlané k integraci svých členských států v novém společenství národů, inspirované cíli a zásadami československo - polského prohlášení z 19. ledna 1942.

Vstupujeme do tohoto závazku v přesvědčení, že taková společenství zajistí svobodu, bezpečnost a blaho všech našich národů. Neustaneme ve svém usilí, dokud nesplníme tento nedokončený úkol.

New York a Londýn, 19. ledna 1986.

Za Polskou vládu v exilu:

Edward Raczynski v.r.
prezident
Kazimierz Sabbat v.r.
ministerský předseda

Za RSC:

Mojmir Povolný v.r.
předseda výkonného výboru
Rudolf Fraštacký v.r.
předseda zastupitelstva

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

oznamujeme změnu data rádného sjezdu.

Dnes nám bylo oznámeno, že spolkové místnosti v budově ČSA, 2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Il., nejsou k dispozici 19. a 20. dubna 1986, jak jsme vám oznámili.

Rádný sjezd Československé národní rady americké se bude konat proto o týden později a to 26. a 27. dubna 1986

v téže budově ČSA - (2701 S. Harlem Ave, Berwyn, Illinois).

Za úřadovnu
Olga Kovářová

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Srdečné blahopřání
mojí dlouholeté přítelkyni,
která se dožívá 82 roků, paní

HERMÍNCE ONDRUŠOVÉ

HOJNOST ZDRAVÍ A TRPĚLIVOSTI
TI PŘEJE VDĚČNÁ

RŮŽENA VOKURKA

T.B.Hlubuček:

Vzpomínky na divadlo „To byla noc“

V letech rozkvětu českého ochotnického divadla v Cedar Rapids nebylo zvláštností, že se zajelo do některé české osady v Iowě, kde oblíbená hra byla opakována s velkým úspěchem. Vzpomínám na jeden rok, kdy jsme v Ochotnickém družstvu na Prokopově síni předvedli veselohru „To byla noc“. Celý náš soubor s režisérem Václavem Jandou a pokladníkem Vinc. Kubovcem, s kulisami, naloženými na nákladní auto zajel do Vining v okrese Tama, asi 70 mil od Cedar Rapids. Tamní síň řádu ČSA byla nabita do posledního místečka, protože české divadlo tam nikdy nebylo sehráno a jeho milovníci zajižděli do Cedar Rapids. Hra byla sehrána dobře, obecensvo bylo obveseleno, a před odjezdem domů čekala nás bohatá večere se smaženými kuřaty a jinými dobrotami. Venku se však rozpoutala bouře, přišlo a venkovské cesty byly proměněny v husté bláto. Naše karavana aut klouzala z jedné strany silnice na druhou a zdálo se věčností, nežli jsme se dostali na hlavní betonovou silnici, vedoucí domů do Cedar Rapids. Na štěstí nás nic zlého nepotkalo, jen několik mužů, kteří při vytlačování v příkopech uvázlých aut bylo od hlavy až po patu umazáno blátem. Po léta během další činnosti a příprav na divadlo jsme si připomínali s povděkem veselohru „To byla noc!“

Příště se zmíním o jiné epizodě s předvedením nákladné historické hry „Hrabě Monte Cristo“ a co se stalo vpytli zašitému hraběti, kterého hrál zesnulý Frank Jekerle když jej z paluby lodi vyhodili do moře. - Ve skutečnosti podobných epizod se během těch desítek let českého divadla v Cedar Rapids odehrálo mnoho a dnes - když naše divadlo zapadla do minulosti - jsou zdrojem vzpomínek pro mnohé z nás, kteří českému ochotnickému divadlu v Americe zasvětili desítky let radostné obětavé práce.

K napsání této vzpomínky mne přiměla nedávná připomínka dopisu čtenářky Hlasu národa paní Růži Drymlové z Cedar Rapids, v němž se rozepsala o nedávno zesnulém Václavu Drahozalovi.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTUPOISNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

III. - PRÁCE PRO MLÁDEŽ VE VLASTI

Dne 3. července 1932 byl nově promován pan doktor teologie Štěpán Trochta vysvěcen na kněze. Tím začalo nové údobí v jeho životě. Dlouholetá příprava a vyčerpávající studia byla u konce. Ve svých 27 letech byl Štěpán Trochta všestranně připraven pro odpovědnou práci na vinici Páně pro spásu mladých duší.

Primice v Bolognano.

Než se vrátil do vlasti, zastavil se novokněz Trochta v Bolognano, v jedné italské vesnici alpského předhoří tridentského kraje a blízko jezera zvaného Lago di Garda. V neděli 10. července slavil tam svou první zpívanou mši svatou. Pan farář přijel mu v pátek večer naproti k vlaku až do Desenzana.

V neděli pak byla slavnost. Slavobrány, kapela, družičky a kolem zbožný a zvědavý lid. Mladíci ze Sdružení sv. Floriána doprovodili jej s korouhvemi do kostela. Mnoho dětí přijalo svaté přijímání z rukou primicianta. Pan farář pronesl příležitostné kázání a poděkoval za relikvii blahoslaveného Dona Boska, kterou primiciant přinesl darem farnosti.

Odpoledne sešlo se mimořádné množství lidu z okolních vesnic a zvláště z městečka Arco. Roznesla se totiž zpráva, že novokněz cizinec bude kázat italsky. Když přítomní uslyšeli zvuký hlas primicianta, museli obdivovat jeho bezvadnou italštinu, v níž bys nepoznal cizího přízvuku. Po požehnání slavnost pokračovala v sále Sdružení sv. Floriána slavnostní akademií.

Jak to, že kněz z Československa chtěl mít svou primici v Itálii?

Začalo to za první světové války. Tehdejší politika rakouského mocnářství, které sahalo hluboko i do nynější severní Itálie, soustřeďovala obyvatelstvo z jižních okrajových provincií, kde se válčilo, do vnitrozemí. Tak se stalo, že na Moravě ve Val. Meziříčí byli usídleni dočasně utečenci z Riva, Torbole, Varone a zvláště z Oltresarca. V Meziříčí bydlel také pan Antonín Trochta, zasloužilý občan, významný katolický sociální pracovník, který utečencům, jak mohl, pomáhal. Byl to Štěpánův strýc.

Desíletý chlapec, Štěpán Trochta, dlel tehdy u něj na prázdninách a ti »Taliáni«, jak je lid nazýval, na něj zapůsobili. Libily se mu jejich zpěvy, hrával si s malými Taliánky a chodil na jejich pobožnosti do kostelíka při nemocnici hraběte Harracha, daného uprchlíkům k používání.

Zvláště přátelsky se k malému Štěpánkovi choval mladý kněz, který italské rodiny doprovázel. Byl to don Quirino Maria Pretti, kaplan z Riva a později farář v Bolognano. Štěpán s ním udržoval styky i po válce, jednak prostřednictvím strýce, jednak sám během svého pobytu v Itálii. Je možné, že tento mladý italský kněz měl i vliv na jeho duchovní povolání. Novokněz Trochta přijal s radostí pozvání svého přítele a slavná primice, kterou mu Don Pretti vystrojil, mu dala i příležitost pozdravit opět staré přátele z časů první světové války.

Ve svém rodišti.

Ve vlaku, který vezl novosvěcence do vlasti a do rodné Francovy Lhoty, oddával se důstojný pán, jak jej budou již lidé nazývat, ve svém srdci blahým vzpomínkám, opakoval si obřady a kázání a těšil se na maminku, na sourozence a na celý svůj rodný kraj. Byl prvním knězem, který vyšel z Francovy Lhoty, a byl si toho vědom.

Den slavných Trochtových primic v rodišti byla pravděpodobně již neděle 17. července. Slavnost byla vskutku velká. Vše připraveno: Dům primiciantův ověnčen, vše zameteno a vydrhnuto, v kuchyni se již po tři dny vyvařovalo, ve spížíce narovnány koláče s příslušenstvím, hudba, kapela, družičky, kněží a celá ves připravena do průvodu.

Ve světnici primiciant dojatým, ale pevným hlasem žá-

dá na kolenou požehnání od maminky, která se rozplývá v slzách. Byl to jeden z jejích nejkrásnějších dnů. Lid Boží zatím na dvoře a před domem odřikává růženec. Když se vše seřadilo, kněží vyšli z domu a vše se hnulo průvodem ke kostelu, právě se modlili čtvrtý bolestný desátek: který pro nás těžký kříž nesl.

Slavnostním kazatelem byl Msgre Augustin Štancl, dávný Trochtův přítel a první dobrodinec českého salesiánského díla. Jak to bývalo tehdy zvykem, zúčastnilo se primice i mnoho kněží ze širokého okolí. Dokonce tam byl i nějaký čestný kanovník z Lysé, ve fialovém, aby tak důstojně zastupoval hierarchické barvy.

Bývalo také zvykem v našich zemích, že novokněz uděloval po mši svaté své první novokněžské požehnání. Napřed přiklekli rodiče, pak sourozenci a věřící. Pro maminku Trochtovu bylo požehnání a políbení vlastního syna - kněze zpečetěním i onoho nerozlučného duchovního společenství, které vyznačuje kněžské matky. Být matkou kněze značí mít účast nejen na synově lidském osudu, který každá dobrá matka až do smrti sleduje, ale i spolupracovat s jeho duchovním posláním na spásu duší, v radosti a v bolesti. A maminka Anna bude vždy věrně stát po boku svého syna, v jeho úspěšné činnosti i v jeho utrpení v koncentracích a žalářích.

Na primici Trochtově ve Francově Lhotě byl přítomen i tehdejší provinciál salesiánů Dr. Walland. Na konci nezapomenutelného dne, než odjel, pravil Trochtovi: »Můžeš zde zůstat do středy. Ve čtvrtek bych tě už rád viděl ve Fryštáku. Začínají tam pro kleriky duchovní cvičení a ty je budeš kázat.«

Oblíbený kazatel.

Trochta měl již jako klerik pověst rozeného řečníka. K jasné výslovnosti a k správnému přednesu mu posloužilo výborné i divadelní umění, jemuž se v mládí věnoval. Neměl těžkostí mluvit ve veřejnosti a správně se vyjadřovat. Svěřit ale kázání duchovních cvičení mladému novoknězi, který si po seminární námaze ještě ani patřičně neoddechnul, byl ze strany představeného přece jenom čin nezvyklý, téměř odvážný. Třeba to chápat ale především jako projev velké důvěry představených vůči Trochtovi.

Naděje, které představení skládali v kazatelské schopnosti mladého důstojného pána, byly oprávněné. P. Trochta dovedl nejen řečnit, ale připomínal vždy posluchačům věci pro spásu duše potřebné. Dovedl jít k jádru věci, na kořeny. Dovedl svým osobitým stylem, někdy vážným, někdy žertovným, často okoušeným jemnou ironií nebo vtípným příkladem, vzatým z denního života, odhalit v duších skryté rány a chyby a poukázat na pravé řešení, a to i v případech spleťtých a problematických.

Nebylo kázání, v němž by nebyl upozorňoval na sv. zpověď a sv. přijímání. Jako věrný syn sv. Jana Boska považoval za podstatnou část svého kněžského působení, zvláště mezi mládeží, přesvědčovat své posluchače o nutnosti častého přijímání těchto svátostí.

Kázání pana doktora Trochty byla působivá a účinná, poněvadž byla obsažná, myšlenkově spořádaná a pěkně přednesená. Na kázání se P. Trochta také poctivě připravoval. Jak vidět z jeho sešitů, do nichž si jako mladý kněz kázání psával, dával důraz na začátku na cit, později se soustřeďoval víc na rozumové důvody. Na jeho kázání se také všichni těšili. Jakmile se rozneslo, že bude kázat pan doktor Trochta, účast byla zaručená; bylo vždy nabitó. V jeho slovech bylo něco, co přitahovalo, rozechřávalo a strhovalo.

Můžeme říci, že prázdniny roku 1932 byly pro mladého novokněze Trochtu celé ve znamení potulného kazatele. Jakmile skončil kázání duchovních cvičení ve Fryštáku, byl poslán kázat duchovní cvičení sestřičkám Dominikánkám do Přerova. A pak už to šlo: misie ve farnostech, tridua, novény, adorační dny, atd. Všude kde kázal, zanechal hluboký dojem.

Jeden jeho bývalý spolužák ze studií v Kroměříži vzpomíná: »Byl jsem tehdy přítomen, když Trochta kázal v H. Slyšel jsem už mnoho Dominikánů, Redemptoristů atd., ale jeho kázání bylo nejlepší. Celá hodina, a my jsme ani nedutali. Žádný neklid; žádná rozmrzelost nebo něco podobného. Když pak se vrátil do sakristie, otázal se ho kaplan P.V.: »Panáčku, jak to děláte, že tak dokážete kázat?« »No, víte,« usmál se Štěpán, »to se musí meditoval, modlit se a ... postit!«. Tehdy jsem začal poznávat blíže bohatou osobnost Štěpána Trochty.«

(Pokračování příště)

**BUY U.S.
SAVINGS
BONDS**

New Illinois Ethnic Performing Arts Directory being compiled

An updated edition of the Illinois Ethnic Performing Arts Directory is being compiled for the Illinois Arts Council.

Individual performers or performing groups, both professional and amateur, who represent the culture of an ethnic, regional or language group in their performances are invited to be listed, free. This includes dancers and dance groups, singers and choral groups, orchestras and bands, instrumentalists, conductors, actors, directors, theater companies, opera companies, puppeteers, lecturers, radio and television personalities and others.

Listing is free and no obligation of any kind on the part of the performers is implied. Only ethnic performers residing in or based in the State of Illinois, who have a performance history of at least one year, will be included.

The completed directory will be published by the State of Illinois and will be distributed free to all who request it from the Illinois Arts Council. Two past editions of the Directory proved very popular and very helpful in providing performance opportunities for ethnic performers of all kinds.

In addition to being a useful booking tool, the updated Directory will be an historical document, providing concrete evidence of the rich cultural life of Illinois' ethnic groups.

Broadcast journalist Lucyna Migala, of WCEV, one of Chicagoland's major multi-ethnic radio stations, is editor of the new Directory. She is also artistic director and general manager of the Lira Singers, one of the nation's top Polish vocal ensembles.

Forms for the Illinois Ethnic Performing Arts Directory and instructions on how to become listed are available by sending a stamped, self-addressed, business-sized envelope to: Lucyna Migala, Editor, Illinois Ethnic Performing Arts Directory, 6033 North Sheridan Road # 34H Chicago, Ill. 60660. or by calling: ☎ 312-282-6700.

Completed forms must be received at the above address by April 15, 1986 in order to be included in the newest edition of the Illinois Ethnic Performing Arts Directory, which is scheduled for publication in the fall of 1986.

chicago heart association

Though the holidays are behind us and winter gloom looms ahead for a time, the Chicago Heart Association Women's Council has announced a bright spot on the horizon. During a recent luncheon, plans were divulged for the Council's fourth annual Valentine Gala, The Heart Ball. So clear your calendar now and make plans to attend the black-tie dinner-dance to be held in the Ritz Carlton Ballroom, February 14.

„It's a wonderfully, warm romantic way to show that special Valentine just how dear they are to your heart,” commented Heart Ball Chairman, Mary (Mrs. Arthur) Rubloff. „The evening will also show your concern for others, as all proceeds support the life-saving research, education and community programs of the Chicago Heart Association and its divisions throughout Cook, DuPage and Lake counties,” she added.

In addition to cocktails and dinner, The Heart Ball will feature dancing to the strains of Stanley Paul's orchestra and will be highlighted by the Heart Ball Raffle. This year's grand prize winner will receive a romantic get-away for two to Brussels, Belgium with airfare courtesy of Sabena Belgian World Airlines. Arrangements have been made for sightseeing and accommodations at the Royal Windsor Hotel.

„Council members are working hard to make this an evening to remember,” Rubloff related. „We're all very excited about it.”

Reservations are \$150 per person with tables of ten available for \$1,500. Patron reservations are \$400 per couple with patron tables available for \$2,000. For further information and reservations, call 346-4675.

THE ST. JOHN NEPOMUCENE K.J.T. SOCIETY #111 DALLAS, TEXAS

Mr. Václav Hyvnar, President, Národní svaz českých katolíků, Chicago, Ill. 60623

Dear Mr. Hyvnar:

On behalf of the Dallas society of Katolická jednota texaská and the American Czech Culture Society I would like to extend an invitation to you and to all members of Národní svaz českých katolíků to attend our Czech Day activities in Dallas on October 3, 4 and 5, 1986.

This year marks the sesquicentennial celebration of Texas' independence and, as in the year 1936, our Czech community in Texas will celebrate this anniversary in a special manner.

Our annual Czech Day at the State Fair of Texas has been expanded this year to a three-day event sponsored by our Czech-Moravian community in Texas and our fraternal organizations. Activities will be held throughout Dallas on Oct. 3 and 4 and this will culminate with a special Czech Day celebration in the Cotton Bowl stadium and fair park bandshell. Activities on Oct. 5 will begin with Holy Mass in the Czech language in the Cotton Bowl stadium /Oct. 5, 1986 at 9:00 a.m./ This special Mass will start the entire day's celebration. In order to have a satisfactory attendance in the stadium, we are asking all of our Czech-American organizations to keep this date open on their calendars and we are asking their officers and membership to attend.

Since the Mass in the Czech language will begin the State Fair celebration and will spotlight our predominate Catholic community in Texas, we wish to call the attention of your organization to this event and to respectfully ask you to attend.

We hope that Bishop Mořkovsky and our Bishop Tschöppe from Dallas will attend, as in the past, in addition to our other Czech clergy from Texas. If at all possible, we would like to invite other members of the Czech-American clergy, as well as Bishop Jaroslav Škarvada and Bishop Dominik Hrušovský, to attend. If your organization has any suggestions for our Mass, we would be grateful if you could forward them to us.

Since the Cotton Bowl is a large football stadium, we wish to have some type of special Mass. It has been suggested that we might have a solemn procession of clergy followed by cos-

tumed people bearing our Czech religious banners from our parishes and organizations. By doing this, we might revive one of our old, cherished religious customs which is rarely seen today.

I ask that you submit this information to your members. As we iron out the details of our program, these will be forwarded to you. In the meantime, once again we ask that you keep Oct. 3, 4 and 5, 1986 open on your calendars for the Czech Texas Sesquicentennial in Dallas.

S úctou,
Kevin Hannan
American Czech Culture Society

Seniors warned of con games in the 14th District

Senior citizens living in the 14th District should beware of becoming victims of phony gas meter readers, electrical workers and damage to property schemes.

Commander Joseph DeLopez said the 14th District has had 12 con-games involving senior citizens since December 1st, and thinks there may be others which have gone unreported.

DeLopez said victims reported that strangers (usually two) would knock on their door and tell them they damaged their garage slightly and would like to pay them for it. They say they think the damage should be \$80 (or another figure), but that they only have a \$100 bill and needed change.

The stranger(s) then follow the seniors to where ever they keep their money and when they take it out to make change, they snatch all of it and run.

In other cases, phony gas and electric meter readers come to the door on the pretense of reading the meter or checking gas leaks. While one distracts the senior in conversation, the other searches the house looking for money.

Commander DeLopez said he was distributing flyers through

community organizations to warn 14 District residents of the con-games. Said DeLopez:

„Our senior citizens are those who can least afford the loss of money since most are living on fixed incomes. When they do lose a sum of money through a con-game they really hurt.”

Commander Joseph DeLopez said there have been a number of con-games involving the above group in recent weeks and is asking seniors to be alert to the following situations:

1. If a stranger comes to your door stating he is from the gas or electric company, demand to see identification. If they refuse to show you identification, do not allow them to enter your home. They are not legitimate.
2. If a stranger knocks on your door and informs you they have done some damage to your property and will pay for damages---do not let them into your home. Tell them you will call the police so they can make a report. If they ask to wait in your house - tell them NO.
3. Always keep doors closed when talking to strangers. Use a chain on your door, or peep hole. Never open your door to talk to a stranger who has knocked (or rings the bell) of your home.

Do not become a victim. Be alert and keep strangers out of your home. They may not be who they say they are.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečutské a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdi

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

VOICE OF THE NATION

Chicago Park District presents Musical Performing Ensemble

The Chicago Park District will present a Musical Performing Ensemble Concert to be held on Sunday, Feb 16th at 2:00 pm.

The Concert will be held at Talman Home Auditorium, located at 4901 W. Irving Park Road. Admission is free.

Performing will be the Chicago Park District Citywide Concert Band, the Citywide Orchestra, and the Horner Park Jazz Band.

For further information please call the Music Department at the Chicago Park District at 294-2320.

Kelvyn Park Theatre presents „I Do, I Do“ Feb. 21 thru Mar. 2

The Chicago Park District and the Kelvyn Park Players will present the musical comedy „I Do, I Do“ at 8 p.m. on Feb. 21, 22, 28 and Mar. 1, and at 2 p.m. on Feb. 23 and Mar. 2 at Kelvyn Park Theatre, 4438 W. Wrightwood.

The production, based on Jan de Hartog's play „The Four Poster“, is a comedy about marriage written by Tom Jones, with music by Harvey Schmidt.

„I Do, I Do“ focuses on the life and marriage of Agnes and Michael. We see the trials and tribulations of their 50 years of marriage from their wedding day to the day they move from their home of a half century. The actors carry the roles along, aging right in front of the audience's eyes.

In the role of Michael is veteran actor Tom Quinn /3632 N. Jansen/. Quinn has done his share of comedy acting, mostly seen on the stage of Theatre on the Lake.

Nancy Baloian /2625 N. Mul-

igan/, who plays Agnes, is working on a theater management internship at Goodman Theatre for completion of her MBA from Florida State University.

„I Do, I Do“ is produced by Cynthia Urbanski with choreography by Wayne Worley.

For more information and reservation, contact Urbanski at 489-6868.

ZOO gets \$5,000 Field's gift for bear habitat renovation

It was only appropriate that some real bears will get to share in the results of unparalleled enthusiasm created by Chicago Superbowl football Bears.

A remodeled home is in store for Lincoln Park Zoo's spectacled bears, thanks in part to a \$5,000 gift by Marshall Field's. Chairman Philip Miller presented the check to mammal curator Mark Rosenthal and Lincoln Park Zoological Society executive director Barbara Whitney over Superbowl weekend.

Miller said the gift will be applied toward future renovation of three spectacled bear habitats in the Large Mammal Area and for commemorating the civic spirit the Bears team kindled during the 1985 season and their Superbowl appearance. Miller flatly predicted a Bears victory and he was right.

Future renovation work will include re-landscaping the habitats and adding new furniture such as climbing equipment.

ZOO expands „ZOO-TO-YOU“ program for School Kids

There's good news ahead for Chicago grade school children who like science class. The Lincoln Park Zoo Education Department is expanding its Zoo-to-You program, which brings zoo animals to the classroom.

Thanks to a \$45,000 grant by the Joyce Foundation, the zoo is increasing the number of schools it can visit and at the same time is working on a pilot program to include classes for third and fourth graders over the next two years, said Judith Kolar, curator of education.

„For years we have visited fifth grade classes throughout the city. Now we will be able to double the number of schools we visit in a season, and reach more children in various age groups,“ Kolar said. The program runs from September through June of the school year.

The program is more than just a look and touch session, however. Staff members develop education materials to complement the childrens' existing school science class.

Zoo-to-you brings the zoo to the school's science classroom for 45-minute sessions on wildlife subjects. Live animals are used to demonstrate the special characteristics of animal groups:

In a typical class, zoo docents /volunteer teachers/ use a small mammal, bird or reptile to illustrate unique features and special life habits for survival in the wild.

„There's really nothing quite as valuable as seeing or touching a live animal,“ Kolar said, „because it often gives kids special insights into the animal world that can't be gained by lectures and discussions only. In addition, the program serves as an excellent introduction for future trips to Lincoln Park Zoo.“

As a bonus, students who experience Zoo-to-You are invited to participate in the program's annual Animal Art Contest. All entries are displayed in the zoo's Children's Art Exhibit, and awards are presented to winning artists at a special awards ceremony held at the zoo.

For more information about a possible Zoo-to-You visit to your school, contact the Zoo Education Department at 294-4649 weekdays between 8:30 a.m. and 4:30 p.m. Visits are limited to schools in Chicago.

Zoo-to-You is one of many educational and other types of learning programming the zoo holds throughout the year through the cooperative efforts of the Chicago Park District and Lincoln Park Zoological Society.

To the 40th President of the United States RONALD WILSON REAGAN

on the occasion of his 75 th BIRTHDAY (February 6, 1986 A.D.)

Written by Sidney - Z.F.Rutar (*1927)

If I had funds to buy a diamond-studded rose to symbolize respect and love we all have for your firm paternalistic hand with which you steer the helm of our dear Land, or had I influence in Congress' august hall such a momentous gift for you there to propose, then I could come and witness this donation for countless millions pre-born we lost as Nation.

You have been constantly with us who fight just to restore time-honored Reverence for Life, for those minuscule hearts, and hands, and feet in wombs that push, and grasp, rapidly beat, even against the murderous tools wage strife, against the dastards whom the Law now won't indict, for their most cowardly, most cruel abomination that has become entrenched within this God's dear Nation.

With Wisdom of your seventy-five well-spent years, and with our sincere prayers to boost your influence, let's hope Creator's Wrath could be appeased in time before His Hand would fall on Earth for this vile Crime. (To me as certitude - not far away from hence - the Victory o'er Evil here and globally appears.) May you be blessed, your dear ones, your Life's Station: With you for President - we're graced as greatest Nation!

JEAN-PIERRE RAMPAL PERFORMS AT ORCHESTRA HALL

Back by popular demand, master flutist Jean-Pierre Rampal returns to Chicago for a performance at Orchestra Hall on Wednesday, February 12 at 8:00 p.m. The recital, which includes works by Mozart, Schubert, Franck, Weber and Genin, is one of eighteen events on the 1985-86 Merrill Lynch Great Performers Series presented by Allied Arts.

Jean-Pierre Rampal is acknowledged as one of the great flute virtuosos of history. His world-wide popularity stems not only from his many appearances, but also from his vast numebr of recordings of nearly the entire flute repertoire. Many of them, including the Claude Bolling Sutie for Flute and Piano, have become best sellers. Born in Marseilles, Mr. Rampal left his third year of medical school after he was drafted for military service under the German occupation. He went underground and hid from the military authorities in

Paris, where he attended flute classes at the Conservatoire and graduated five months later with the first prize in flute.

Three of the works on this recital were published in their original form for more than one solo instrument. The Weber Sonata in C Major is available for both flute and violin, the Sonata in A Major by Franck is written for flute, violin or cello, and the Variations on Carnival of Venice can be performed by either flute or trumpet.

Merrill Lynch Great Performers Series - Orchestra Hall: Wednesday, February 12, 8:00 p.m.

Jean-Pierre Rampal, Flute John Steele Ritter, Piano Weber - Sonata in C Major, Opus 10, No. 6; Mozart - Sonata in A Major, K.305; Schubert - Introduction and Variations on Trock'ne Blumen, Opus 160, D.802; Franck - Sonata in A Major (1886); Genin Variations on Carnival of Venice - Opus 14. Tickets: \$9.00 - \$18.00, Available at the Orchestra Hall Box Office.

Box Office: 435-8111 Telephone instant charge: 435-6666.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800